Rada
Evropské unie

Brusel 28. dubna 2015
(OR. en)

Interinstitucionální spis:
2013/0025 (COD)

5933/4/15
REV 4

EF 26
ECOFIN 70
DROIPEN 14
CRIMORG 16
CODEC 142
PARLNAT 31

PRÁVNÍ PŘEDPISY A JINÉ AKTY

Předmět:	Postoj Rady v prvním čtení k přijetí SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES - přijatý Radou dne 20. dubna 2015

SMĚRNICE
EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2015/…

ze dne …

o předcházení využívání finančního systému
k praní peněz nebo financování terorismu,
o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012
a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES
a směrnice Komise 2006/70/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky[1],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[2],

v souladu s řádným legislativním postupem[3],

---

1 Úř. věst. C 166, 12.6.2013, s. 2.
2 Úř. věst. C 271, 19.9.2013, s. 31.
3 Postoj Evropského parlamentu ze dne 11. března 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 20. dubna 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Toky peněz získaných nezákonným způsobem mohou poškodit integritu, stabilitu a pověst finančního sektoru a ohrozit vnitřní trh Unie i mezinárodní rozvoj. Praní peněz, financování terorismu a organizovaná trestná činnost jsou nadále závažné problémy, které by měly být řešeny na úrovni Unie. Je nezbytně nutné nejen dále rozvíjet trestněprávní přístup na úrovni Unie, ale současně jej doplnit o cílenou a přiměřenou prevenci využívání finančního systému k praní peněz a financování terorismu, což může přinést komplementární výsledky.

(2) Spolehlivost, integrita a stabilita úvěrových institucí a finančních institucí a důvěra ve finanční systém jako celek by mohly být vážně ohroženy snahou pachatelů trestné činnosti a jejich společníků zastřít původ výnosů z trestné činnosti nebo směrovat peníze získané zákonným i nezákonným způsobem na teroristické účely. Ti, kdo perou peníze a financují terorismus, by se mohli pokusit zneužít volného pohybu kapitálu a svobody poskytovat finanční služby, jež jsou součástí integrovaného finančního prostoru Unie, aby si svou trestnou činnost usnadnili. Z tohoto důvodu je třeba na úrovni Unie přijmout určitá koordinační opatření. Cíle spočívající v ochraně společnosti před trestnou činností a v ochraně stability a integrity finančního systému Unie by zároveň měly být v rovnováze s potřebou vytvořit právní prostředí, které podnikům umožní růst, aniž by jim vznikaly neúměrné náklady na dodržování předpisů.

(3) Tato směrnice je čtvrtou směrnicí, která se zabývá hrozbou praní peněz. Směrnice Rady 91/308/EHS[1] definovala praní peněz v kontextu trestných činů souvisejících s drogami a uložila povinnosti pouze finančnímu sektoru. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/97/ES[2] rozšířila oblast působnosti směrnice 91/308/EHS z hlediska dotčených trestných činů i z hlediska škály profesí a činností. V červnu 2003 revidoval Finanční akční výbor (FATF) svá doporučení tak, aby se vztahovala i na financování terorismu, a stanovil podrobnější požadavky na zjišťování a ověřování totožnosti klientů, situace, kdy vyšší riziko praní peněz nebo financování terorismu může odůvodnit zesílená opatření, a také situace, kdy snížené riziko může ospravedlnit méně důkladné kontroly. Tyto změny byly zohledněny ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES[3] a směrnici Komise 2006/70/ES[4].

---

1 Směrnice Rady 91/308/EHS ze dne 10. června 1991 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz (Úř. věst. L 166, 28.6.1991, s. 77).

2 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/97/ES ze dne 4. prosince 2001, kterou se mění směrnice Rady 91/308/EHS o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz (Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 76).

3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15).

4 Směrnice Komise 2006/70/ES ze dne 1. srpna 2006, kterou se stanoví prováděcí opatření ke směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES, pokud se jedná o definici politicky exponovaných osob a technická kritéria pro zjednodušené postupy hloubkové kontroly klienta a pro výjimku na základě finanční činnosti vykonávané příležitostně nebo ve velmi omezené míře (Úř. věst. L 214, 4.8.2006, p. 29).

(4) Praní peněz a financování terorismu často probíhá v mezinárodním měřítku. Opatření přijatá pouze na vnitrostátní úrovni nebo i na úrovni Unie by bez mezinárodní koordinace a spolupráce měla velmi omezené účinky. Opatření přijatá v této oblasti Unií by proto měla být slučitelná s dalšími opatřeními přijatými na mezinárodních fórech a přinejmenším stejně přísná. Činnost Unie by měla i nadále brát v úvahu zejména doporučení FATF a nástroje dalších mezinárodních orgánů činných v boji proti praní peněz a financování terorismu. Za účelem posílení účinného boje proti praní peněz a financování terorismu by měly být příslušné právní akty Unie tam, kde je to vhodné, sladěny s mezinárodními standardy pro boj proti praní peněz a financování terorismu a šíření zbraní hromadného ničení, které 16. února 2012 přijal FATF (dále jen „revidovaná doporučení FATF“).

(5) Zneužití finančního systému pro směrování peněz získaných nezákonným nebo i zákonným způsobem na teroristické účely navíc představuje zjevné riziko pro integritu, řádné fungování, pověst a stabilitu finančního systému. Preventivní opatření stanovená v této směrnici by tedy měla řešit manipulaci s penězi plynoucími za závažné trestné činnosti i shromažďování peněz nebo majetku pro teroristické účely.

(6) Při platbách vysokých částek v hotovosti hrozí ve velké míře praní peněz a financování terorismu. S cílem zvýšit ostražitost a zmírnit rizika v souvislosti s takovými platbami by se tato směrnice měla vztahovat na osoby obchodující se zbožím v případech, kdy provádějí nebo přijímají platby v hotovosti ve výši 10 000 EUR nebo více. Členské státy by měly mít možnost přijmout nižší prahové hodnoty, doplňková obecná omezení používání hotovosti a další přísnější ustanovení.

(7) Používání produktů elektronických peněz je stále více považováno za náhradu bankovních účtů, což navíc k opatřením stanoveným směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES[1] odůvodňuje vztažení povinností v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu i na tyto produkty. Nicméně za určitých okolností, u nichž je prokázáno nízké riziko, a za přísných podmínek riziko zmírňujících by členské státy měly mít možnost produkty elektronických peněz osvobodit od určitých opatření hloubkové kontroly klienta, například od zjišťování a ověřování totožnosti klienta a skutečného majitele, ale nikoli od sledování transakcí či obchodních vztahů. Mezi podmínky zmírňující riziko by měl patřit požadavek, aby byly osvobozené produkty elektronických peněz používány výhradně k nákupu zboží či služeb a aby byla elektronicky uchovávaná částka dostatečně nízká, aby neumožňovala obcházení pravidel v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. Tímto osvobozením by neměla být dotčena možnost členských států umožnit povinným osobám uplatňovat opatření zjednodušené hloubkové kontroly klienta u jiných produktů elektronických peněz, které představují nižší riziko, v souladu s článkem 15.

(8) Pokud jde o povinné osoby, na které se vztahuje tato směrnice, mohli by být v příslušných případech za realitní makléře považováni i agenti zprostředkovávající pronájem.

---

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).

(9) Na právníky definované členskými státy by se měla vztahovat tato směrnice, jestliže se podílejí na finančních nebo podnikových transakcích, včetně poskytování daňového poradenství, v oblastech s největším rizikem, že služeb těchto právníků může být zneužito k praní výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu. Měly by však existovat výjimky z povinnosti oznamovat informace získané před zahájením soudního řízení, v jeho průběhu či po jeho skončení nebo v průběhu zjišťování právního postavení klienta. Právní poradenství by mělo i nadále podléhat povinnosti profesní mlčenlivosti s výjimkou případů, kdy se právník podílí na praní peněz či financování terorismu, právní poradenství je poskytováno za účelem praní peněz či financování terorismu nebo právník si je vědom toho, že klient vyhledal právní poradenství za účelem praní peněz či financování terorismu.

(10) S přímo srovnatelnými službami by se mělo zacházet stejně, jestliže jsou poskytovány kterýmkoliv z příslušníků profesí, na které se tato směrnice vztahuje. Aby bylo zajištěno dodržování práv zaručených Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), neměly by oznamovacím povinnostem stanoveným v této směrnici podléhat informace, jež získají auditoři, externí účetní a daňoví poradci, kteří jsou v některých členských státech oprávněni obhajovat nebo zastupovat klienta v soudním řízení nebo zjišťovat právní postavení klienta, při plnění těchto úkolů.

(11) Je důležité výslovně upozornit, že do širší definice trestné činnosti jsou v této směrnici v souladu s revidovanými doporučeními FATF zahrnuty daňové trestné činy související s přímými a nepřímými daněmi. Vzhledem k tomu, že v jednotlivých členských státech mohou být za trestnou činnost, za niž lze uložit sankce uvedené v čl. 3 bodě 4 písm. f) této směrnice, považovány rozdílné případy porušení daňových povinností, mohou se definice daňových trestných činů mezi právními řády členských států lišit. Přestože účelem této směrnice není definice daňových trestných činů mezi právními řády členských států harmonizovat, měly by členské státy v maximální míře, kterou jejich vnitrostátní právo umožňuje, povolit výměnu informací nebo poskytování pomoci mezi finančními zpravodajskými jednotkami v Unii.

(12) Je nutné zjistit totožnost kterékoli fyzické osoby, která vlastní právnickou osobu nebo nad ní vykonává kontrolu. V zájmu dosažení skutečné transparentnosti by členské státy měly zajistit, aby bylo pokryto co nejširší spektrum právnických osob založených nebo jinak vytvořených na jejich území. I když zjištění konkrétní výše akciového či vlastnického podílu automaticky nezaručuje nalezení skutečného majitele, měl by to být jeden z důkazních faktorů, které je třeba zohlednit. Členské státy by však měly mít možnost se rozhodnout, že ukazatelem vlastnictví nebo kontroly může být nižší procentní podíl.

(13) Zjišťování a ověřování totožnosti skutečných majitelů by případně mělo být rozšířeno na právnické osoby, jež vlastní jiné právnické osoby, a povinné osoby by měly hledat fyzickou osobu či fyzické osoby, jež prostřednictvím vlastnického podílu nebo jinými prostředky vykonávají konečnou kontrolu nad právnickou osobou, která je klientem. Kontrola jinými prostředky může mimo jiné zahrnovat kritéria kontroly používaná pro účely sestavování konsolidované účetní závěrky, například dohodu s akcionáři či společníky, uplatňování rozhodujícího vlivu nebo pravomoci jmenovat vrcholné vedení. Mohou nastat případy, kdy nelze určit žádnou fyzickou osobu, která právnickou osobu v konečném důsledku vlastní nebo nad ní vykonává kontrolu. V těchto výjimečných případech mohou povinné osoby po vyčerpání všech ostatních prostředků identifikace, a neexistuje-li žádné důvodné podezření, považovat za skutečného majitele či skutečné majitele osobu či osoby ve vrcholném vedení.

(14) Potřeba přesných a aktuálních informací o skutečném majiteli je klíčovým faktorem při sledování pachatelů trestných činů, kteří by jinak mohli skrýt svou totožnost za korporátní strukturu. Členské státy by proto měly zajistit, aby subjekty zapsané do rejstříku na jejich území v souladu s vnitrostátním právem kromě základních informací, jako jsou název společnosti a adresa, jakož i doklad o vzniku a právní vlastnictví, získaly a měly adekvátní, přesné a současné informace o svém skutečném vlastnictví. K dosažení vyšší transparentnosti v zájmu boje proti zneužívání právnických osob by členské státy měly zajistit, aby byly informace o jejich skutečném vlastnictví uchovávány v centrálním registru mimo danou společnost, v plném souladu s právem Unie. Členské státy mohou k tomuto účelu použít centrální databázi shromažďující informace o skutečném vlastnictví, obchodní rejstřík nebo jiný centrální registr. Členské státy mohou rozhodnout, že za vyplnění informací v registru odpovídají povinné osoby. Členské státy by měly zajistit, aby byly tyto informace ve všech případech k dispozici příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám a byly poskytnuty povinným osobám, když provádějí opatření hloubkové kontroly klienta. Rovněž by měly členské státy zajistit, aby byl přístup k informacím o skutečném vlastnictví poskytnut v souladu s pravidly o ochraně údajů dalším osobám, které mohou v souvislosti s praním peněz, financováním terorismu a souvisejícími predikativními trestnými činy jako korupce, daňové trestné činy a podvody prokázat oprávněný zájem. Osoby, které oprávněný zájem prokáží, by měly mít přístup k informacím o povaze a rozsahu skutečné držené účasti v podobě její přibližné váhy.

(15) Za tímto účelem by členské státy měly mít možnost podle vnitrostátního práva umožnit přístup, který je širší než přístup stanovený touto směrnicí.

(16) Včasný přístup k informacím o skutečném vlastnictví by měl být zajištěn způsobem, který zabrání jakémukoli riziku toho, že dotčená společnost bude varována.

(17) K zajištění rovných podmínek pro různé právní formy by i svěřenští správci měli mít povinnost získat, držet a poskytovat povinným osobám provádějícím opatření hloubkové kontroly klienta informace o skutečném vlastnictví a povinnost sdělit tyto informace centrálnímu registru nebo centrální databázi a měli by povinné osoby informovat o svém postavení. Rovnocenným požadavkům by měly podléhat i právnické osoby typu nadací a právní uspořádání obdobná svěřenským fondům.

(18) Tato směrnice by se měla uplatňovat i na činnosti povinných osob, které jsou vykonávány na internetu.

(19) Nové technologie poskytují podnikům i klientům řešení, jež mohou ušetřit čas i náklady, a měly by proto být při posuzování rizika zohledněny. V boji proti novým a inovativním způsobům praní peněz by měly být příslušné orgány i povinné osoby proaktivní.

(20) Zástupci Unie v řídících orgánech Evropské banky pro obnovu a rozvoj (EBRD) se vybízejí k tomu, aby prováděli tuto směrnici a na internetových stránkách EBRD zveřejňovali politiky boje proti praní peněz a financování terorismu, včetně podrobných postupů, které by byly praktickým naplněním této směrnice.

(21) Využívání služeb odvětví hazardních her k praní výnosů z trestné činnosti je znepokojující. V zájmu zmírnění rizik spojených se službami hazardních her by tato směrnice měla pro poskytovatele těchto služeb, s nimiž je spojeno vyšší riziko, stanovit povinnost provádět opatření hloubkové kontroly klienta u jednotlivých transakcí ve výši 2 000 EUR nebo více. Členské státy by měly zajistit, aby povinné osoby používaly stejnou prahovou hodnotu na výběr výher, peněžité sázky, a to i prostřednictvím nákupu a výměny hracích známek, nebo obojí. Poskytovatelé služeb hazardních her ve fyzických prostorách, jako jsou kasina a herny, by měli zajistit, aby hloubkovou kontrolu klienta, v případě že probíhá v místě vstupu do těchto prostor, bylo možné propojit s transakcemi prováděnými v těchto prostorách klientem. Za okolností, u nichž je prokázáno nízké riziko, by však členské státy měly mít možnost určité služby hazardních her od některých nebo veškerých požadavků podle této směrnice osvobodit. Použití osvobození členským státem by však mělo být zvažováno pouze za přísně omezených a zdůvodněných okolností, a pokud jsou rizika praní peněz a financování terorismu nízká. Tato osvobození by měla podléhat zvláštnímu posouzení rizik zohledňujícímu i míru zranitelnosti dotčených transakcí. Měla by být oznamována Komisi. Členské státy by ve svém posouzení rizik měly uvést, jak zohlednily veškerá relevantní zjištění, jež Komise uvedla ve zprávách vydaných v rámci nadnárodního posuzování rizik.

(22) Riziko praní peněz a financování terorismu není ve všech případech stejné. Proto by se měl použít holistický přístup založený na posouzení rizik. Přístup založený na posouzení rizik není pro členské státy a povinné osoby nepřiměřeně liberální možností. Zahrnuje užití rozhodování, které vychází z důkazů, s cílem účinněji zaměřit rizika praní peněz a financování terorismu, jimž Unie čelí, a ty, kdo v ní působí.

(23) Je nutné, aby členské státy i Unie podpořily přístup založený na posouzení rizik s cílem identifikovat rizika praní peněz a financování terorismu, která jim hrozí, porozumět jim a zmírňovat je. Význam nadnárodního přístupu k identifikaci rizik byl uznán na mezinárodní úrovni a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnictví), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010[1], Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010[2], a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010[3] by měly mít za úkol vyjádřit prostřednictvím společného výboru stanovisko k rizikům ohrožujícím finanční sektor Unie.

---

1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví *a* zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

(24) Komise má dobré předpoklady k tomu, aby vyhodnocovala konkrétní přeshraniční rizika, která by mohla mít dopad na vnitřní trh, která jednotlivé členské státy nemohou identifikovat a proti kterým nemohou účinně bojovat. Proto by jí měl být svěřen úkol koordinovat posuzování rizik souvisejících s přeshraničními činnostmi. Pro účinnost tohoto procesu je nezbytné zapojení příslušných odborníků, jako jsou Odborná skupina pro praní peněz a financování terorismu a zástupci finančních zpravodajských jednotek, jakož i tam, kde je to vhodné, dalších subjektů na úrovni Unie. Významným zdrojem informací pro celý proces jsou také posouzení rizik prováděná členskými státy a zkušenosti členských států. Komise by při tomto posuzování přeshraničních rizik neměla zpracovávat osobní údaje. Údaje by v každém případě měly být plně anonymizovány. Vnitrostátní a unijní orgány dozoru nad ochranou údajů by měly být zapojeny pouze tehdy, pokud má posuzování rizika praní peněz a financování terorismu dopad na ochranu soukromí a údajů fyzických osob.

(25) Výsledky posouzení rizik by tam, kde je to vhodné, měly být k dispozici povinným osobám včas, aby mohly identifikovat, chápat, řídit a zmírňovat svá vlastní rizika.

(26) V zájmu ještě větší identifikace, chápání, řízení a zmírnění rizik na úrovni Unie by členské státy navíc měly zpřístupnit výsledky svého posouzení rizik sobě navzájem, Komisi a Evropskému orgánu pro bankovnictví, Evropskému orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy (společně dále jen „evropské orgány dohledu“).

(27) Při uplatňování této směrnice je vhodné vzít v úvahu charakteristiky a potřeby menších povinných osob, které spadají do oblasti její působnosti, a zajistit vhodné zacházení, jež odpovídá jejich zvláštním potřebám a povaze jejich podnikání.

(28) V zájmu ochrany řádného fungování finančního systému Unie a vnitřního trhu před praním peněz a financováním terorismu by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie s cílem určit jurisdikce třetích zemí, které mají ve svých vnitrostátních režimech pro boj proti praní peněz a financování terorismu strategické nedostatky (dále jen „vysoce rizikové třetí země“). Vzhledem k tomu, že se hrozby spojené s praním peněz a financováním terorismu neustále mění, což je usnadněno vývojem technologií a prostředků, které mají pachatelé trestné činnosti k dispozici, je nezbytné právní rámec týkající se vysoce rizikových třetích zemí neustále přizpůsobovat, aby efektivně řešil rizika stávající a bránil vzniku rizik nových. Komise by měla zohledňovat informace od mezinárodních organizací a tvůrců standardů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, jako jsou veřejná prohlášení FATF, zprávy ze vzájemného hodnocení nebo z podrobného hodnocení nebo zveřejněné navazující zprávy, a na základě změn z nich vyplývajících svá posouzení případně upravit.

(29) Členské státy by měly přinejmenším stanovit, aby při jednání s osobami usazenými ve vysoce rizikových třetích zemích určených Komisí uplatňovaly povinné osoby opatření zesílené hloubkové kontroly klienta. Spoléhání se na třetí osoby usazené v těchto vysoce rizikových zemích by rovněž mělo být zakázáno. Země, které na tomto seznamu uvedeny nejsou, by však neměly být automaticky považovány za země s účinnými systémy pro boj proti praní peněz a financování terorismu a osoby usazené v těchto zemích by měly být posuzovány při zohlednění míry rizika.

(30) Riziko samotné je proměnlivé a proměnné mohou samy o sobě nebo v kombinaci zvýšit nebo snížit potenciální rizika, což má dopad na odpovídající úroveň preventivních opatření, jako jsou opatření hloubkové kontroly klienta. Mohou tedy nastat okolnosti, za kterých je třeba uplatnit zesílenou hloubkovou kontrolu, a jiné, kdy může být vhodná zjednodušená hloubková kontrola.

(31) Je třeba uznat, že určité situace představují větší riziko praní peněz nebo financování terorismu. Ačkoliv by měla být zjištěna totožnost a obchodní profil všech klientů, existují případy, kdy jsou zapotřebí zvláště přísné postupy pro zjištění a ověření totožnosti klienta.

(32) To platí zejména o vztazích s fyzickými osobami, které zastávají nebo zastávaly významné veřejné funkce v Unii i mimo ni, zejména s fyzickými osobami ze zemí, kde je rozšířena korupce. Takové vztahy mohou vystavit finanční sektor zvláště významnému riziku ztráty pověsti a právním rizikům. Mezinárodní úsilí o potírání korupce rovněž odůvodňuje potřebu věnovat těmto osobám zvláštní pozornost a použít odpovídající opatření zesílené hloubkové kontroly klienta v případě osob, které zastávají nebo zastávaly významné veřejné funkce v tuzemsku nebo v zahraničí, a vysoce postavených osob v mezinárodních organizacích.

(33) Požadavky týkající se politicky exponovaných osob mají preventivní a nikoli trestněprávní povahu a neměly by být vykládány tak, aby uvedené osoby stigmatizovaly, jako by byly zapojeny do trestné činnosti. Odmítnutí obchodního vztahu s osobou pouze na základě zjištění, že je politicky exponována, je v rozporu se zněním i účelem této směrnice i revidovaných doporučení FATF.

(34) Získání souhlasu vrcholného vedení s navázáním obchodních vztahů vždy nutně neznamená získání souhlasu představenstva. Mělo by být možné, aby takový souhlas udělil někdo, kdo je dostatečně obeznámen s expozicí instituce vůči riziku praní peněz a financování terorismu a v dostatečném postavení na to, aby přijímal rozhodnutí, jež ovlivní její expozici vůči riziku.

(35) Aby se zamezilo opakování postupů pro zjišťování totožnosti klientů vedoucímu ke zdržením a neefektivnosti v podnikání, je vhodné, při dodržení odpovídajících ochranných opatření, umožnit klientům, jejichž identifikace již byla provedena jinde, aby byli povinným osobám představeni. V případech, kdy povinná osoba přebírá identifikaci od třetí osoby, měla by konečnou odpovědnost za hloubkovou kontrolu klienta nést povinná osoba, jíž je klient představen. Třetí osoba nebo osoba, která klienta představila, by měla nadále odpovídat za dodržení této směrnice, včetně požadavku na oznámení podezřelých transakcí a uchování záznamů, pokud udržuje s klientem vztah, který je předmětem této směrnice.

(36) V případě smluvních vztahů zastoupení nebo externího poskytování služeb mezi povinnými osobami a externími osobami, na které se tato směrnice nevztahuje, by mohly jakékoli povinnosti v rámci boje proti praní peněz a financování terorismu těmto zastupujícím subjektům nebo externím poskytovatelům služeb, kteří jsou součástí povinných osob, vyplynout pouze ze smlouvy mezi stranami, a nikoli z této směrnice. Za soulad s touto směrnicí by tudíž nadále měla primárně odpovídat povinná osoba.

(37) Všechny členské státy zřídily nebo mají zřídit provozně nezávislé a samostatné finanční zpravodajské jednotky, aby shromažďovaly a analyzovaly informace, které obdrží, s cílem vytvořit vazby mezi podezřelými transakcemi a související trestnou činností za účelem předcházení a potírání praní peněz a financování terorismu. Provozní nezávislost a samostatnost finančních zpravodajských jednotek by měla znamenat, že tyto jednotky mají pravomoc a schopnost vykonávat své funkce volně, včetně samostatného rozhodování o tom, zda konkrétní informace analyzovat, žádat o ně a šířit je. Podezřelé transakce a další informace týkající se praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu by měly být oznamovány finanční zpravodajské jednotce, která by měla sloužit jako národní ústřední jednotka pro shromažďování, analýzu a předávání výsledků svých analýz příslušným orgánům. Oznámeny by měly být veškeré podezřelé transakce, včetně pokusů o ně, bez ohledu na jejich výši. Součástí oznámených informací by mohly být také informace založené na prahových hodnotách.

(38) Odchylně od všeobecného zákazu provádět podezřelé transakce by povinné osoby měly mít možnost provádět podezřelé transakce předtím, než uvědomí příslušné orgány, pokud neprovedení transakce není možné nebo pokud by se jím mohlo zmařit úsilí o stíhání osob, které mají z domnělého praní peněz nebo financování terorismu prospěch. Tím by však neměly být dotčeny mezinárodní závazky přijaté členskými státy v souladu s příslušnými rezolucemi Rady bezpečnosti Organizace spojených národů neprodleně zmrazit finanční prostředky nebo jiný majetek teroristů, teroristických organizací nebo těch, kdo terorismus financují.

(39) Pro určité povinné osoby by členské státy měly mít možnost určit vhodný orgán stavovské samosprávy jako orgán, který bude v prvé řadě informován namísto finanční zpravodajské jednotky. V souladu s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva představuje způsob, kdy je jako první informován orgán stavovské samosprávy, důležitou záruku, jak chránit základní práva, pokud jde o oznamovací povinnost vztahující se na právníky. Členské státy by měly stanovit prostředky a způsob, jak zajistit ochranu profesní mlčenlivosti, důvěrnosti a soukromí.

(40) Pokud se členský stát rozhodne určit takový orgán stavovské samosprávy, může povolit nebo požadovat, aby tento orgán nepředával finanční zpravodajské jednotce informace získané od jím zastupovaných osob, které tyto osoby obdržely od svého klienta nebo které o něm získaly během zjišťování jeho právního postavení, během jeho obhajoby nebo zastupování v soudním řízení nebo v souvislosti s takovým řízením, včetně poradenství ohledně zahájení takového řízení nebo vyhnutí se takovému řízení, ať jsou tyto informace obdrženy nebo získány před zahájením tohoto řízení, v jeho průběhu, nebo po jeho skončení.

(41) Vyskytla se řada případů, kdy zaměstnanci, kteří oznámili své podezření na praní peněz, byli vystaveni hrozbám nebo nepřátelskému jednání. I když tato směrnice nemůže zasahovat do soudních řízení členských států, je vyřešení této otázky zásadní pro účinnost systému pro boj proti praní peněz a financování terorismu. Členské státy by si měly být tohoto problému vědomy a měly by učinit všechno, co je v jejich silách, aby jednotlivce včetně zaměstnanců a zástupců povinné osoby před takovými hrozbami nebo nepřátelským jednáním ochránily, a měly by v souladu s vnitrostátním právem poskytnout náležitou ochranu těmto osobám, zejména pokud jde o jejich právo na ochranu osobních údajů a právo na účinnou soudní ochranu a zastoupení.

(42) Na zpracování osobních údajů pro účely této směrnice se použije směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES[1], jak je provedena ve vnitrostátním právu. Na zpracování osobních údajů pro účely této směrnice orgány a institucemi Unie se použije nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001[2]. Boj proti praní peněz a financování terorismu uznávají všechny členské státy jako důležitou otázku veřejného zájmu. Tato směrnice se nedotýká ochrany osobních údajů, které jsou zpracovávány v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech, včetně rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV[3], jak je provedeno ve vnitrostátním právu.

---

1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

3 Rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech (Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 60).

(43) Je naprosto nezbytné, aby slaďování této směrnice s revidovanými doporučeními FATF probíhalo v plném souladu s právem Unie, zejména pokud jde o právo Unie v oblasti ochrany údajů a ochranu základních práv zakotvených v Listině. Konkrétní aspekty provádění této směrnice se týkají sběru, analýzy, uchovávání a sdílení údajů. Uvedené zpracování osobních údajů by mělo být povoleno při plném dodržení základních práv a pouze pro účely stanovené v této směrnici a činnosti podle této směrnice vyžadované, jako jsou provedení hloubkové kontroly klienta, průběžné sledování, šetření a oznámení neobvyklých a podezřelých transakcí, identifikace skutečného majitele právnické osoby nebo právního uspořádání, identifikace politicky exponované osoby, sdílení informací příslušnými orgány a sdílení informací úvěrovými institucemi a finančními institucemi a dalšími povinnými osobami. Shromáždění a následné zpracování osobních údajů povinnými osobami by se mělo omezit na to, co je nezbytné pro účely dodržení požadavků této směrnice, a osobní údaje by neměly být dále zpracovávány způsobem neslučitelným s uvedeným účelem. Zejména další zpracování osobních údajů ke komerčním účelům by mělo být přísně zakázáno.

(44) Revidovaná doporučení FATF ukazují, že k tomu, aby byly povinné osoby schopny plně spolupracovat s příslušnými orgány za účelem předcházení, odhalování nebo vyšetřování praní peněz a financování terorismu a urychleně vyhovět jejich žádostem o informace, měly by nezbytné informace získané prostřednictvím opatření hloubkové kontroly klienta a záznamů o transakcích uchovávat alespoň po dobu pěti let. Aby se předešlo rozdílným přístupům a byly splněny požadavky na ochranu osobních údajů a právní jistotu, měla by být tato doba uchovávání stanovena na pět let od ukončení obchodního vztahu nebo od příležitostné transakce. Je-li to však nezbytné pro účely předcházení, odhalování nebo vyšetřování praní peněz a financování terorismu, měly by členské státy po posouzení nezbytnosti a přiměřenosti mít možnost povolit nebo požadovat, aby byly záznamy uchovávány dále, avšak nikoli po dobu delší než dalších pět let, aniž by tím byly dotčeny vnitrostátní trestněprávní předpisy týkající se důkazů použitelné pro probíhající vyšetřování trestné činnosti a soudní řízení. Členské státy by měly vyžadovat zavedení zvláštních záruk k zajištění bezpečnosti údajů a měly by určit, které osoby nebo kategorie osob či orgány by měly mít k uchovávaným údajům výhradní přístup.

(45) Pro zajištění náležitého a efektivního výkonu spravedlnosti v průběhu provádění této směrnice ve vnitrostátním právu členských států a pro její bezproblémovou interakci s procesním právem členských států by informace a dokumenty týkající se probíhajících soudních řízení za účelem předcházení, odhalování nebo vyšetřování možného praní peněz nebo financování terorismu, která v členských státech probíhají ke dni vstupu této směrnice v platnost, měly být uchovávány po dobu pěti let od uvedeného dne, přičemž tuto dobu by mělo být možné prodloužit o dalších pět let.

(46) Na osobní údaje zpracovávané pro účely této směrnice se vztahují práva přístupu k údajům pro subjekty údajů. Přístup subjektu údajů k jakýmkoli informacím souvisejícím s oznámením podezřelé transakce by však vážně ohrozil účinnost boje proti praní peněz a financování terorismu. Lze proto odůvodnit výjimky z tohoto práva a jeho omezení v souladu s článkem 13 směrnice 95/46/ES a případně článkem 20 nařízení (ES) č. 45/2001. Subjekt údajů má právo požádat, aby orgán dozoru uvedený v článku 28 směrnice 95/46/ES nebo případně evropský inspektor ochrany údajů prověřil zákonnost zpracování údajů, a má podle článku 22 uvedené směrnice právo na soudní přezkum. Orgán dozoru uvedený v článku 28 směrnice 95/46/ES může rovněž konat z moci úřední. Aniž jsou dotčena omezení práva na přístup, měl by být orgán dozoru schopen informovat subjekt údajů o tom, že provedl všechny nezbytné kontroly, a o jejich výsledku, pokud jde o zákonnost dotyčného zpracování údajů.

(47) Tato směrnice se nevztahuje na osoby, jejichž jedinou činností je převádění dokumentů v listinné podobě na elektronické údaje a které jednají na základě smlouvy s úvěrovou institucí nebo finanční institucí, ani na osoby, jejichž jedinou činností je poskytování komunikačních nebo jiných podpůrných systémů pro převody finančních prostředků nebo systémů pro clearing a vypořádacích systémů úvěrovým institucím nebo finančním institucím.

(48) Praní peněz a financování terorismu jsou mezinárodní problémy a snaha o jejich potírání by měla být celosvětová. Pokud mají úvěrové instituce a finanční instituce Unie pobočky a dceřiné podniky ve třetích zemích, v nichž jsou požadavky v této oblasti méně přísné než v členských státech, měly by s cílem vyhnout se uplatňování velmi odlišných norem v rámci jedné instituce nebo skupiny institucí používat na tyto pobočky a dceřiné podniky normy Unie, nebo pokud použití takových norem není možné, upozornit příslušné orgány domovského členského státu.

(49) Povinným osobám by, pokud je to proveditelné, měla být poskytnuta zpětná vazba o užitečnosti oznámení podezřelých transakcí, která činí, a o následných opatřeních. Aby to bylo možné a členské státy mohly hodnotit účinnost svých systémů pro boj proti praní peněz a financování terorismu, měly by vést příslušné statistiky a zlepšovat jejich kvalitu. Za účelem dalšího zlepšení kvality a souladu statistických údajů shromážděných na úrovni Unie by Komise měla sledovat situaci v Unii v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a pravidelně zveřejňovat přehledy.

(50) Požadují-li členské státy od vydavatelů elektronických peněz a poskytovatelů platebních služeb, kteří jsou usazeni na jejich území v jiné formě, než je pobočka, a jejichž ústředí se nachází v jiném členském státě, určení ústředního kontaktního místa na jejich území, měly by mít možnost vyžadovat, aby toto ústřední kontaktní místo zajišťovalo jménem instituce, která je určila, že dané provozovny dodržují pravidla v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. Tyto členské státy by rovněž měly zajistit, aby byl tento požadavek přiměřený a nepřesahoval rámec toho, co je nezbytné k dosažení cíle, kterým je dodržování pravidel v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, a to i usnadněním příslušného dohledu.

(51) Příslušné orgány by měly zajistit, aby v případě směnáren, provozoven poskytujících proplácení šeků, poskytovatelů svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti a poskytovatelů služeb hazardních her byly osoby, které skutečně řídí podnikání takových subjektů, a skuteční majitelé takových subjektů vhodní a způsobilí. Kritéria ke stanovení, zda osoba je vhodná a způsobilá, by měla alespoň odrážet nutnost chránit takové subjekty před zneužitím vedením nebo skutečnými majiteli k účelům trestné činnosti.

(52) Má-li povinná osoba provozovny v jiném členském státě, včetně těch, které provozuje prostřednictvím sítě zástupců, měl by příslušný orgán domovského členského státu odpovídat za dohled nad tím, jak povinná osoba uplatňuje skupinové strategie a postupy v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. Součástí toho by mohly být návštěvy na místě v provozovnách v jiném členském státě. Příslušný orgán domovského členského státu by měl úzce spolupracovat s příslušným orgánem hostitelského členského státu a informovat jej o veškerých problémech, které by mohly mít vliv na posouzení toho, jak daná provozovna dodržuje hostitelova pravidla v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu.

(53) Má-li povinná osoba provozovny v jiném členském státě, včetně těch, které provozuje prostřednictvím sítě zástupců nebo osob distribuujících elektronické peníze podle čl. 3 odst. 4 směrnice 2009/110/ES, odpovídá příslušný orgán hostitelského členského státu za prosazování dodržování pravidel v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu provozovnou; toto prosazování uskutečňuje podle potřeby též prostřednictvím kontrol na místě a dálkového sledování a prostřednictvím vhodných a přiměřených opatření k řešení závažných porušení uvedených požadavků. Příslušný orgán hostitelského členského státu by měl úzce spolupracovat s příslušným orgánem domovského členského státu a měl by jej informovat o veškerých problémech, které by mohly mít vliv na posouzení toho, jak povinná osoba uplatňuje skupinové strategie a postupy v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. V zájmu odstranění závažných porušení pravidel v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, která vyžadují okamžitou nápravu, by měl mít příslušný orgán hostitelského členského státu možnost – je-li to vhodné, za pomoci příslušného orgánu domovského členského státu nebo ve spolupráci s ním – uplatnit vhodná a přiměřená dočasná nápravná opatření, která může za obdobných okolností uplatnit u povinných osob ve své pravomoci, aby takové závažné nedostatky vyřešil.

(54) Koordinace a spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami jsou vzhledem k nadnárodní povaze praní peněz a financování terorismu nanejvýš důležité. V zájmu lepší koordinace a spolupráce, a zejména k zajištění toho, aby se oznámení podezřelých transakcí dostala k finanční zpravodajské jednotce členského státu, který jich nejlépe využije, stanoví tato směrnice podrobná pravidla.

(55) Od roku 2006 působí neformální skupina složená ze zástupců finančních zpravodajských jednotek, označovaná jako Platforma finančních zpravodajských jednotek EU, která je využívána k usnadnění spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami a výměně názorů na otázky související se spoluprací, jako jsou účinná spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami navzájem a s finančními zpravodajskými jednotkami třetích zemí, společná analýza přeshraničních případů, jakož i trendy a faktory související s posuzováním rizik praní peněz a financování terorismu na vnitrostátní a nadnárodní úrovni.

(56) Zdokonalování výměny informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami v Unii je zvláště důležité k tomu, aby se čelilo nadnárodnímu charakteru praní peněz a financování terorismu. Členské státy by měly podpořit využití bezpečných zařízení pro výměnu informací, zejména decentralizovanou počítačovou síť FIU.net či její nástupce (dále jen „FIU.net“) a techniky, které FIU.net nabízí. Měla by být povolena prvotní výměna informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami k analytickým účelům, pokud jde o informace, které souvisejí s praním peněz nebo financováním terorismu a které nejsou dále zpracovávány či šířeny, ledaže by tato výměna informací byla v rozporu se základními zásadami vnitrostátního práva. Výměnou informací o případech, které podle finančních zpravodajských jednotek mohou zahrnovat daňové trestné činy, by neměla být dotčena výměna informací v daňové oblasti v souladu se směrnicí Rady 2011/16/EU[1] nebo v souladu s mezinárodními standardy o výměně informací a správní spolupráci v daňových záležitostech.

[1] Směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS (Úř. věst L 64, 11.3.2011, s. 1).

(57) Aby mohly povinné osoby úplně a rychle zodpovědět dotazy finančních zpravodajských jednotek, potřebují mít k dispozici účinné systémy, které jim umožní plný a včasný přístup zabezpečenými a důvěrnými kanály k informacím o obchodních vztazích, jež udržují nebo udržovaly s konkrétními osobami. V souladu s právem Unie i vnitrostátním právem by členské státy například mohly zvážit zavedení systémů bankovních rejstříků či elektronických systémů vyhledávání dat, jež by finančním zpravodajským jednotkám poskytovaly přístup k informacím o bankovních účtech, aniž je v příslušných případech dotčeno soudní povolování. Rovněž by členské státy mohly zvážit zřízení mechanismů k zajištění toho, aby příslušné orgány měly k dispozici postupy pro identifikaci aktiv bez předchozího upozornění majitele.

(58) Členské státy by měly své příslušné orgány podporovat v tom, aby poskytovaly rychle, konstruktivně a účinně co nejširší spektrum přeshraniční spolupráce pro účely této směrnice, aniž jsou dotčena jakákoli pravidla nebo postupy pro soudní spolupráci v trestních věcech. Především by měly členské státy zajistit, aby si jejich finanční zpravodajské jednotky z vlastního podnětu nebo na vyžádání volně vyměňovaly informace s finančními zpravodajskými jednotkami ze třetích zemí, s ohledem na právo Unie a na zásady výměny informací vypracované Egmontskou skupinou finančních zpravodajských jednotek.

(59) Význam boje proti praní peněz a financování terorismu by měl vést k tomu, aby členské státy ve vnitrostátních právních předpisech stanovily za nedodržení vnitrostátních předpisů k provedení této směrnice účinné, přiměřené a odrazující správní sankce a opatření. Členské státy mají v současné době zavedenu širokou škálu správních sankcí a opatření za porušení klíčových preventivních ustanovení. Tato různorodost by mohla být překážkou úsilí vynaloženého v boji proti praní peněz a financování terorismu a reakce Unie je ohrožena tím, že bude roztříštěná. Tato směrnice by tedy měla stanovit škálu správních sankcí a opatření, které budou členské státy uplatňovat přinejmenším v případě závažného, opakovaného či soustavného porušování požadavků týkajících se opatření hloubkové kontroly klienta, vedení záznamů, oznamování podezřelých transakcí a vnitřních kontrol povinných osob. Škála sankcí a opatření by měla být dostatečně široká, aby členským státům a příslušným orgánům umožnila zohlednit rozdíly mezi povinnými osobami, zejména mezi úvěrovými institucemi finančními institucemi a dalšími povinnými osobami, pokud jde o jejich velikost, vlastnosti a povahu činnosti. Při provádění této směrnice by členské státy měly zajistit, aby uložení správních sankcí a opatření podle této směrnice a trestních sankcí podle vnitrostátního práva neporušovalo zásadu *ne bis in idem*.

(60) Pro účely posuzování vhodnosti osob zastávajících v povinných osobách řídící funkci nebo povinné osoby jinak kontrolujících by jakákoli výměna informací o rozsudcích v trestních věcech měla probíhat v souladu s rámcovým rozhodnutím Rady 2009/315/SVV[1] a rozhodnutím Rady 2009/316/SVV[2], jak jsou provedena ve vnitrostátním právu, jakož i v souladu s jinými příslušnými ustanoveními vnitrostátního práva.

(61) Regulační technické normy v oblasti finančních služeb by měly zabezpečit harmonizaci a přiměřenou ochranu vkladatelů, investorů a klientů v celé Unii. Vzhledem k vysoce odborným znalostem, jimiž disponují evropské orgány dohledu, by bylo efektivní a vhodné pověřit je vypracováním návrhů regulačních technických norem, které nevyžadují politické rozhodnutí, a jejich předkládáním Komisi.

(62) Komise by měla přijmout návrhy regulačních technických norem vypracovaných evropskými orgány dohledu podle této směrnice prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie a podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

(63) Vzhledem k podstatným změnám, které by bylo třeba učinit ve směrnicích 2005/60/ES a 2006/70/ES v souvislosti s touto směrnicí, by tyto směrnice měly být z důvodu srozumitelnosti a jednotnosti sloučeny a nahrazeny.

---

[1] Rámcové rozhodnutí Rady 2009/315/SVV ze dne 26. února 2009 o organizaci a obsahu výměny informací z rejstříku trestů mezi členskými státy (Úř. věst. L 93, 7.4.2009, s. 23).

[2] Rozhodnutí Rady 2009/316/SVV ze dne 6. dubna 2009 o zřízení Evropského informačního systému rejstříků trestů (ECRIS) podle článku 11 rámcového rozhodnutí 2009/315/SVV (Úř. věst. L 93, 7.4.2009, s. 33).

(64) Jelikož cíle této směrnice, totiž ochrany finančního systému prostřednictvím předcházení, odhalování a vyšetřování praní peněz a financování terorismu, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, neboť jednotlivá opatření přijatá členskými státy na ochranu jejich finančních systémů by mohla být neslučitelná s fungováním vnitřního trhu a se zásadami právního státu a veřejné politiky Unie, ale spíše jej z důvodu rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

(65) Tato směrnice ctí základní práva a dodržuje zásady uznané Listinou, zejména právo na respektování soukromého a rodinného života, právo na ochranu osobních údajů, svobodu podnikání, zákaz diskriminace, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, presumpci neviny a právo na obhajobu.

(66) V souladu s článkem 21 Listiny, který zakazuje jakoukoli diskriminaci založenou na jakýchkoli důvodech, mají členské státy zajistit, aby tato směrnice byla provedena bez diskriminace, pokud jde o posouzení rizik v rámci hloubkové kontroly klienta.

(67) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech[1] zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. Ve vztahu k této směrnici považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.

(68) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 a vydal stanovisko dne 4. července 2013[2],

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

[1] Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.
[2] Úř. věst. C 32, 4.2.2014, s. 9.

KAPITOLA I
OBECNÁ USTANOVENÍ

ODDÍL 1
PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

1. Cílem této směrnice je předcházet využívání finančního systému Unie k praní peněz a financování terorismu.

2. Členské státy zajistí, aby praní peněz a financování terorismu bylo zakázáno.

3. Pro účely této směrnice se za praní peněz považuje následující jednání, pokud je pácháno úmyslně:

   a) přeměna nebo převod majetku s vědomím, že tento majetek pochází z trestné činnosti nebo z účasti na takové činnosti, za účelem zatajení nebo zastření nezákonného původu majetku nebo za účelem pomoci jakékoliv osobě, která se účastní páchání takové činnosti, aby se vyhnula právním následkům svého jednání;

   b) zatajení nebo zastření skutečné povahy, zdroje, umístění, nakládání, pohybu, práv k majetku nebo jeho vlastnictví s vědomím, že tento majetek pochází z trestné činnosti nebo z účasti na takové činnosti;

c) nabývání, držení nebo užívání majetku s vědomím, v době jeho obdržení, že tento majetek pochází z trestné činnosti nebo z účasti na takové činnosti;

d) účast na spáchání, spolčení ke spáchání, pokus o spáchání, pomoc, usnadňování a návod ke spáchání jakéhokoliv jednání uvedeného v písmenech a), b) a c).

4. Jednání se považuje za praní peněz i tehdy, jestliže k činnostem, na jejichž základě vznikl majetek pro účely praní, došlo na území jiného členského státu nebo na území třetí země.

5. Pro účely této směrnice se „financováním terorismu“ rozumí poskytnutí nebo shromažďování finančních prostředků, jakýmkoli způsobem, přímo nebo nepřímo, se záměrem nebo s vědomím toho, že budou zcela nebo částečně použity ke spáchání některého z trestných činů ve smyslu článků 1 až 4 rámcového rozhodnutí Rady 2002/475/SVV[1].

6. Vědomost, úmysl nebo záměr požadované jako náležitosti jednání uvedených v odstavcích 3 a 5 mohou být odvozeny z objektivních skutkových okolností.

Článek 2

1. Tato směrnice se vztahuje na tyto povinné osoby:

1) úvěrové instituce;

[1] Rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu (Úř. věst. L 164, 22.6.2002, s. 3).

2) finanční instituce;

3) následující fyzické nebo právnické osoby při výkonu jejich profesních činností:

a) auditory, externí účetní a daňové poradce;

b) notáře a jiné samostatně výdělečně činné právníky, jestliže se účastní, ať tím, že jednají jménem svého klienta nebo v zastoupení svého klienta při jakékoli finanční transakci nebo transakci s nemovitostmi, nebo že napomáhají při plánování nebo provádění transakcí pro svého klienta, které se týkají:

i) nákupu nebo prodeje nemovitostí nebo podnikatelských subjektů;

ii) správy peněz, cenných papírů nebo jiných aktiv klienta;

iii) otevírání nebo správy bankovních nebo spořicích účtů nebo účtů cenných papírů;

iv) organizování příspěvků potřebných k vytvoření, provozování nebo řízení společností;

v) vytváření, provozování nebo řízení svěřenských fondů, společností, nadací nebo podobných útvarů;

c) poskytovatele svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti, pokud již nejsou zahrnuti pod písmeny a) nebo b);

d) realitní makléře;

e) další osoby obchodující se zbožím, pokud jsou platby v částce 10 000 EUR nebo vyšší prováděny nebo přijímány v hotovosti, ať již je tato transakce prováděna jako jediná operace, nebo jako několik operací, které se zdají být spojeny;

f) poskytovatele služeb hazardních her.

2. S výjimkou kasin a v návaznosti na příslušné posouzení rizik se členské státy mohou rozhodnout osvobodit zcela nebo zčásti od vnitrostátních předpisů, kterými se provádí tato směrnice, poskytovatele některých služeb hazardních her na základě prokázaného nízkého rizika plynoucího z povahy a případně rozsahu provozování těchto služeb.

V rámci faktorů zvažovaných při posuzování rizik členské státy hodnotí míru zranitelnosti příslušných transakcí, mimo jiné pokud jde o použité způsoby platby.

Členské státy ve svém posouzení rizik uvedou, jak zohlednily veškerá příslušná zjištění uvedená ve zprávách Komise podle článku 6.

Jakékoli rozhodnutí, které členský stát přijme podle prvního pododstavce, musí být oznámeno Komisi a doprovázeno odůvodněním vycházejícím ze zvláštního posouzení rizik. Komise o něm uvědomí ostatní členské státy.

3. Členské státy mohou rozhodnout, že osoby, které se zabývají finanční činností příležitostně nebo ve velmi omezené míře a u nichž je malé riziko praní peněz nebo financování terorismu, nespadají do oblasti působnosti této směrnice, pokud jsou splněna všechna tato kritéria:

a) finanční činnost je omezená v absolutních hodnotách;

b) finanční činnost je omezená, pokud jde o jednotlivé transakce;

c) finanční činnost není hlavní činností těchto osob;

d) finanční činnost je doplňková a přímo souvisí s hlavní činností těchto osob;

e) hlavní činnost těchto osob není činností uvedenou v odst. 1 bodě 3 písm. a) až d) nebo f);

f) finanční činnost se poskytuje pouze klientům z hlavní činnosti těchto osob a není všeobecně nabízena veřejnosti.

První pododstavec se nepoužije na osoby, které se zabývají poukazováním peněz ve smyslu čl. 4 bodu 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES[1].

4. Pro účely odst. 3 prvního pododstavce písm. a) členské státy vyžadují, aby celkový obrat finanční činnosti nepřekračoval prahovou hodnotu, která musí být přiměřeně nízká. Tato prahová hodnota se stanoví na vnitrostátní úrovni v závislosti na druhu finanční činnosti.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1).

5. Pro účely odst. 3 prvního pododstavce písm. b) použijí členské státy maximální prahovou hodnotu na klienta a na jednotlivou transakci, ať již je tato transakce prováděna jako jediná operace, nebo jako několik operací, které se zdají být spojeny. Tato prahová hodnota se stanoví na vnitrostátní úrovni v závislosti na druhu finanční činnosti. Musí být přiměřeně nízká, aby se zajistilo, že dotčené typy transakcí nepředstavují praktickou a účinnou metodu praní peněz nebo financování terorismu, a nesmí překračovat 1 000 EUR.

6. Pro účely odst. 3 prvního pododstavce písm. c) členské státy vyžadují, aby obrat finanční činnosti nepřesáhl 5 % celkového obratu dotčené fyzické nebo právnické osoby.

7. Při posuzování rizika praní peněz či financování terorismu pro účely tohoto článku věnují členské státy zvláštní pozornost všem finančním činnostem, které by vzhledem ke své povaze mohly být s velkou pravděpodobností použity nebo zneužity k praní peněz nebo financování terorismu.

8. Rozhodnutí, která členské státy přijmou podle odstavce 3, musí uvádět důvody, z nichž vycházejí. Změní-li se okolnosti, mohou se členské státy rozhodnout uvedená rozhodnutí zrušit. Oznámí taková rozhodnutí Komisi. Komise tato rozhodnutí sdělí ostatním členským státům.

9. Členské státy zavedou sledování založené na posouzení rizik nebo přijmou jakákoli jiná vhodná opatření, aby zajistily, že rozhodnutí o výjimkách podle tohoto článku nejsou zneužívána.

Článek 3

Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „úvěrovou institucí“ úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013[1], včetně poboček ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 17 uvedeného nařízení, která se nachází v Unii, bez ohledu na to, zda se její ústředí nachází v Unii nebo ve třetí zemi;

2) „finanční institucí“:

   a) podnik jiný než úvěrová instituce, který vykonává jednu nebo více činností uvedených v bodech 2 až 12, 14 a 15 přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU[2], včetně činností směnáren;

   b) pojišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES[3], pokud vykonává činnosti životního pojištění, na něž se uvedená směrnice vztahuje;

---

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

[2] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

[3] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

c) investiční podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES[1];

d) subjekt kolektivního investování obchodující se svými podíly nebo akciemi;

e) zprostředkovatel pojištění ve smyslu čl. 2 bodu 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES[2], pokud jedná v souvislosti se životním pojištěním nebo jinými investičními službami, s výjimkou smluvně vázaných zprostředkovatelů pojištění ve smyslu bodu 7 uvedeného článku;

f) pobočky, pokud se nacházejí v Unii, finančních institucí uvedených v písmenech a) až e), bez ohledu na to, zda se jejich ústředí nachází v členském státě nebo v třetí zemi;

3) „majetkem“ jakákoli aktiva hmotná nebo nehmotná, movitá nebo nemovitá, materiální nebo nemateriální povahy, a právní dokumenty nebo nástroje v jakékoliv formě včetně elektronické nebo digitální prokazující právní nárok na taková aktiva nebo podíl na nich;

4) „trestnou činností“ jakýkoli druh trestné účasti na spáchání těchto závažných trestných činů:

a) jednání uvedená v článcích 1 až 4 rámcového rozhodnutí 2002/475/SVV;

---

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1).

[2] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES ze dne 9. prosince 2002 o zprostředkování pojištění (Úř. věst. L 9, 15.1.2003, s. 3).

b) kterýkoli z trestných činů uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. a) Úmluvy OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z roku 1988;

c) činnosti zločinných spolčení ve smyslu článku 1 společné akce Rady 98/733/SVV[1];

d) podvody ohrožující finanční zájmy Unie, přinejmenším závažné podvody, ve smyslu čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 1 Úmluvy o ochraně finančních zájmů Evropských společenství[2];

e) korupce;

f) všechny trestné činy, včetně daňových trestných činů souvisejících s přímými a nepřímými daněmi, jak jsou vymezeny ve vnitrostátním právu členských států, za něž je možné uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody, jehož horní hranice přesahuje jeden rok, nebo v členských státech, jejichž právní systém stanoví pro trestné činy dolní hranici, všechny trestné činy, za něž je možné uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody v trvání nejméně šesti měsíců;

5) „orgánem stavovské samosprávy“ orgán, který zastupuje příslušníky určité profese a hraje určitou úlohu při jejich regulaci, při výkonu některých funkcí typu dohledu či sledování a při zajišťování vymáhání pravidel pro ně platných;

---

[1] Společná akce 98/733/SVV ze dne 21. prosince 1998 přijatá Radou na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii, kterou se stanoví, že účast na zločinném spolčení je v členských státech Evropské unie trestným činem (Úř. věst. L 351, 29.12.1998, s. 1).

[2] Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 49.

6) „skutečným majitelem“ fyzická osoba nebo osoby, které v konečném důsledku vlastní nebo kontrolují klienta, nebo fyzická osoba nebo osoby, jejichž jménem se transakce nebo činnost provádí, což zahrnuje přinejmenším:

a) v případě společností:

i) fyzickou osobu nebo osoby, které v konečném důsledku vlastní nebo kontrolují právnickou osobu prostřednictvím přímého nebo nepřímého vlastnictví dostatečného akciového či vlastnického podílu nebo hlasovacích práv v uvedené právnické osobě, včetně akcií na doručitele, nebo prostřednictvím kontroly jinými prostředky nad uvedenou právnickou osobou, jež není společností kotovanou na regulovaném trhu, která podléhá požadavkům na zveřejnění informací v souladu s právem Unie nebo která podléhá rovnocenným mezinárodním standardům zajišťujícím přiměřenou transparentnost informací o vlastnictví.

Indikátorem přímého vlastnictví je akciový podíl 25 % plus jedna akcie či vlastnický podíl větší než 25 %, který v klientovi drží fyzická osoba. Indikátorem nepřímého vlastnictví je akciový podíl 25 % plus jedna akcie či vlastnický podíl větší než 25 %, který v klientovi drží společnost kontrolovaná jednou nebo více fyzickými osobami nebo několik společností kontrolovaných stejnou fyzickou osobou nebo fyzickými osobami. Toto ustanovení platí, aniž je dotčeno právo členských států rozhodnout o tom, že ukazatelem vlastnictví nebo kontroly může být nižší procentní podíl. Kontrolu jinými prostředky lze určit mimo jiné v souladu s kritérii stanovenými v čl. 22 odst. 1 až 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU[1];

ii) fyzickou osobu nebo osoby ve vrcholném vedení, jestliže po vyčerpání všech možných prostředků a za podmínky, že neexistuje žádné důvodné podezření, není identifikována žádná osoba podle bodu i) nebo jestliže existuje pochybnost o tom, že identifikovaná osoba nebo osoby jsou skutečnými majiteli; povinné osoby vedou záznamy o krocích učiněných k identifikaci skutečného majitele podle bodu i) a tohoto bodu.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

b) v případě svěřenských fondů:

i) zakladatele;

ii) svěřenského správce nebo svěřenské správce;

iii) osoby vykonávající dohled nad správou fondu, existují-li;

iv) obmyšlení, nebo pokud ještě nebyly určeny konkrétní fyzické osoby, které mají prospěch z právního uspořádání nebo právnické osoby, okruh osob, v jejichž hlavním zájmu je právní uspořádání nebo právnická osoba založena nebo provozována;

v) jakoukoli jinou fyzickou osobu, která v konečném důsledku vykonává kontrolu nad svěřenským fondem prostřednictvím přímého či nepřímého vlastnictví nebo jinými prostředky;

c) v případě právnických osob, jako jsou například nadace, a v případě právních uspořádání obdobných svěřenským fondům fyzickou osobu nebo osoby v rovnocenném nebo obdobném postavení, jaké mají osoby uvedené v písmeni b);

7) „poskytovatelem svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti“ jakákoli osoba, která v rámci svého podnikání poskytuje třetím osobám některou z těchto služeb:

a) zakládání obchodních společností nebo jiných právnických osob;

b) výkon řídící funkce či funkce ředitele nebo jednatele obchodní společnosti, společníka osobní společnosti nebo srovnatelné funkce v případě jiných právnických osob nebo zajištění jiné osoby, aby tyto funkce vykonávala;

c) poskytnutí sídla, adresy společnosti, adresy pro doručování nebo administrativní adresy a dalších souvisejících služeb pro obchodní společnost, obchodní společenství nebo jinou právnickou osobu nebo právní uspořádání;

d) výkon funkce svěřenského správce výslovně zřízeného svěřenského fondu nebo podobného právního uspořádání nebo zajištění jiné osoby, aby tuto funkci vykonávala;

e) výkon funkce pověřeného akcionáře nebo společníka pro jinou osobu než společnost kotovanou na regulovaném trhu, která podléhá požadavkům na zveřejnění informací v souladu s právem Unie nebo podléhá rovnocenným mezinárodním standardům, nebo zajištění jiné osoby, aby tuto funkci vykonávala;

8) „korespondenčním vztahem“:

a) poskytování bankovních služeb jednou bankou jako „korespondenční bankou“ jiné bance jako „respondenční bance“, včetně poskytování běžného nebo jiného závazkového účtu a souvisejících služeb, jako je řízení hotovosti, mezinárodní převody finančních prostředků, zúčtování šeků, průběžné korespondenční účty a devizové služby;

b) vztahy mezi úvěrovými institucemi, mezi finančními institucemi a mezi úvěrovými institucemi a finančními institucemi navzájem, v nichž jsou korespondenční institucí respondenční instituci poskytovány obdobné služby, včetně vztahů vytvořených za účelem transakcí s cennými papíry a převodů finančních prostředků;

9) „politicky exponovanou osobou“ fyzická osoba, která zastává nebo zastávala významnou veřejnou funkci, včetně:

a) hlav států, předsedů vlád, ministrů, náměstků ministrů a státních tajemníků;

b) členů parlamentu nebo podobných zákonodárných orgánů;

c) členů řídících orgánů politických stran;

d) členů nejvyšších soudů, ústavních soudů nebo dalších nejvyšších justičních orgánů, proti jejichž rozhodnutí nelze s výhradou výjimečných okolností podat opravný prostředek;

e) členů účetních dvorů nebo rad centrálních bank;

f) velvyslanců, chargés d'affaires a vysokých důstojníků ozbrojených sil;

g) členů správních, řídících nebo dozorčích orgánů podniků ve vlastnictví státu;

h) ředitelů, zástupců ředitelů a členů rady nebo osob v rovnocenném postavení v mezinárodní organizaci.

Žádná z veřejných funkcí uvedených v bodech a) až h) nezahrnuje středně postavené či nižší úředníky;

10) „rodinnými příslušníky“ mimo jiné tyto osoby:

a) manžel či manželka nebo osoba v rovnocenném postavení k manželovi či manželce politicky exponované osoby;

b) děti politicky exponované osoby a jejich manželé či manželky nebo osoby v rovnocenném postavení k manželovi či manželce;

c) rodiče politicky exponované osoby;

11) „osobou blízkou“:

a) fyzická osoba, o níž je známo, že je skutečným spolumajitelem právnických osob nebo právních uspořádání nebo má jakýkoli jiný blízký obchodní vztah s politicky exponovanou osobou;

b) fyzická osoba, která je jediným skutečným majitelem právnické osoby nebo právního uspořádání, o kterých je známo, že ve skutečnosti byly vytvořeny ve prospěch politicky exponované osoby;

12) „vrcholným vedením“ člen vedení nebo zaměstnanec, který je dostatečně obeznámen s expozicí instituce vůči riziku praní peněz a financování terorismu a v dostatečném postavení k tomu, aby přijímal rozhodnutí, jež ovlivní tuto její expozici; nemusí se vždy jednat o člena představenstva;

13) „obchodním vztahem“ obchodní nebo profesní vztah související s profesní činností povinné osoby, o němž se v době vzniku vztahu předpokládá, že bude mít určité trvání;

14) „službou hazardních her“ služba spojená s peněžitým vkladem do her s prvkem náhody, včetně her s prvkem dovednosti, jako jsou loterie, hry v kasinu, pokerové hry a sázky, které jsou poskytovány na fyzickém místě nebo jakýmikoli prostředky na dálku, elektronicky nebo pomocí jiných technologií pro usnadnění komunikace a na individuální žádost příjemce služeb;

15) „skupinou“ skupina podniků, která se skládá z mateřského podniku, jeho dceřiných podniků a subjektů, v nichž mateřský podnik nebo jeho dceřiné podniky drží účast, jakož i podniky propojené vztahem ve smyslu článku 22 směrnice 2013/34/EU;

16) „elektronickými penězi“ elektronické peníze ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice 2009/110/ES;

17) „bankou bez fyzické přítomnosti“ úvěrová instituce nebo finanční instituce nebo instituce provádějící činnosti rovnocenné činnostem úvěrové instituce nebo finanční instituce, zapsaná do obchodního rejstříku v zemi, v níž není fyzicky přítomna, včetně svého skutečného vedení, a která není přičleněna k žádné regulované finanční skupině.

Článek 4

1. Členské státy v souladu s přístupem založeným na posouzení rizik zajistí, aby oblast působnosti této směrnice byla zcela nebo částečně rozšířena na profese a kategorie podniků jiné než povinné osoby uvedené v čl. 2 odst. 1, které provádějí činnosti, u nichž je zvláště pravděpodobné, že budou využity k praní peněz nebo financování terorismu.

2. Pokud členský stát rozšíří oblast působnosti této směrnice na jiné profese nebo kategorie podniků než ty, které jsou uvedeny v čl. 2 odst. 1, uvědomí o svém rozhodnutí Komisi.

Článek 5

V mezích stanovených právem Unie mohou členské státy v oblasti, na kterou se vztahuje tato směrnice, přijmout nebo ponechat v platnosti přísnější opatření za účelem předcházení praní peněz a financování terorismu.

ODDÍL 2

POSOUZENÍ RIZIK

Článek 6

1. Komise provádí posouzení rizik praní peněz a financování terorismu, která mají dopad na vnitřní trh a souvisejí s přeshraničními činnostmi.

   Za tímto účelem Komise do …* vypracuje zprávu, v níž uvedená rizika identifikuje, zanalyzuje a vyhodnotí na úrovni Unie. Následně tuto zprávu aktualizuje každé dva roky nebo v případě potřeby častěji.

2. Zpráva uvedená v odstavci 1 zahrnuje alespoň tyto aspekty:

   a) oblasti vnitřního trhu, které jsou ohroženy nejvíce;

   b) rizika související s každým příslušným odvětvím;

   c) nejrozšířenější prostředky, které pachatelé trestných činů k legalizaci výnosů z nezákonné trestné činnosti využívají.

* Pro Úř. věst.: vložte prosím datum 24 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost.

3. Komise zprávu uvedenou v odstavci 1 zpřístupní členským státům a povinným osobám, aby jim pomohla identifikovat, chápat, řídit a zmírňovat riziko praní peněz a financování terorismu a aby umožnila dalším zúčastněným stranám, včetně vnitrostátních zákonodárců, Evropského parlamentu, evropských orgánů dohledu a zástupců finančních zpravodajských jednotek, rizikům lépe porozumět.

4. Komise podá členským státům doporučení o vhodných opatřeních k řešení zjištěných rizik. Rozhodne-li se členský stát ve svých režimech pro boj proti praní peněz a financování terorismu kterékoli z podaných doporučení neuplatnit, oznámí to Komisi a své rozhodnutí zdůvodní.

5. Evropské orgány dohledu předloží do …[*] prostřednictvím společného výboru stanovisko o rizicích v oblasti praní peněz a financování terorismu, která mají dopad na finanční sektor Unie (dále jen „společné stanovisko“). Evropské orgány dohledu prostřednictvím společného výboru poté vydají stanovisko každé dva roky.

6. Komise při provádění posouzení uvedených v odstavci 1 organizuje práci na úrovni Unie, bere v úvahu společná stanoviska uvedená v odstavci 5 a zapojí odborníky členských států pro oblast boje proti praní peněz a financování terorismu, zástupce finančních zpravodajských jednotek a tam, kde je to vhodné, i další subjekty na úrovni Unie. Komise společná stanoviska zpřístupní členským státům a povinným osobám, aby jim pomohla při identifikaci, řízení a zmírňování rizika praní peněz a financování terorismu.

[*] Pro Úř. věst.: vložte prosím datum 18 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost.

7. Každé dva roky nebo v případě potřeby častěji předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o zjištěních vyplývajících z pravidelného posuzování rizik a o opatřeních učiněných v návaznosti na tato zjištění.

Článek 7

1. Každý členský stát přijme vhodná opatření k identifikaci, posouzení, pochopení a zmírnění rizik praní peněz a financování terorismu, kterým čelí, i jakýchkoli souvisejících otázek v oblasti ochrany údajů. Toto posouzení rizik průběžně aktualizuje.

2. Každý členský stát určí orgán nebo vytvoří mechanismus, jímž bude koordinovat opatření na vnitrostátní úrovni v reakci na rizika uvedená v odstavci 1. Název tohoto orgánu nebo popis tohoto mechanismu oznámí Komisi, evropským orgánům dohledu a ostatním členským státům.

3. Při provádění posouzení rizik uvedeného v odstavci 1 tohoto článku členské státy využijí zjištění obsažená ve zprávě uvedené v čl. 6 odst. 1.

4. Pokud jde o posouzení rizik uvedené v odstavci 1, každý členský stát:

   a) je použije ke zdokonalení svého režimu pro boj proti praní peněz a financování terorismu, zejména určením veškerých oblastí, kde mají povinné osoby uplatňovat zesílená opatření, a případně s uvedením opatření, která mají být přijata;

   b) identifikuje případná odvětví nebo oblasti s nižším nebo vyšším rizikem praní peněz a financování terorismu;

c) je použije, aby mu pomohlo při alokaci zdrojů a stanovení jejich priorit pro boj proti praní peněz a financování terorismu;

d) je použije k zajištění toho, aby byla pro každé odvětví nebo pro každou oblast vypracována vhodná pravidla odpovídající rizikům praní peněz a financování terorismu;

e) příslušné informace neprodleně zpřístupní povinným osobám, aby jim usnadnil provedení vlastních posouzení rizik v oblasti praní peněz a financování terorismu.

5. Členské státy poskytnou výsledky svých posouzení rizik Komisi, evropským orgánům dohledu a ostatním členským státům.

Článek 8

1. Členské státy zajistí, aby povinné osoby podnikly vhodné kroky k identifikaci a posouzení rizik praní peněz a financování terorismu s přihlédnutím k rizikovým faktorům, jako jsou faktory týkající se jejich klientů, zemí nebo zeměpisných oblastí, produktů, služeb, transakcí nebo distribučních kanálů. Tyto kroky musí odpovídat povaze a velikosti povinných osob.

2. Posouzení rizik uvedená v odstavci 1 musí být doložena, aktualizována a k dispozici relevantním příslušným orgánům a dotčeným orgánům stavovské samosprávy. Příslušné orgány mohou rozhodnout, že se individuální doložená posouzení rizik nevyžadují, jestliže jsou zvláštní rizika v daném odvětví zřetelná a známá.

3. Členské státy zajistí, aby povinné osoby měly zavedeny strategie, kontroly a postupy ke zmírňování a účinnému řízení rizik praní peněz a financování terorismu identifikovaných na úrovni Unie, členského státu a povinné osoby. Tyto strategie, kontroly a postupy musí odpovídat povaze a velikosti povinných osob.

4. Strategie, kontroly a postupy uvedené v odstavci 3 zahrnují:

   a) vypracování vnitřních strategií, kontrol a postupů, včetně modelových postupů řízení rizik, hloubkové kontroly klienta, oznamování, vedení záznamů, vnitřní kontroly, kontroly dodržování předpisů – včetně jmenování kontrolora dodržování předpisů na řídící úrovni, pokud je to vhodné vzhledem k rozsahu a povaze podnikání – a prověřování zaměstnanců;

   b) pokud to odpovídá rozsahu a povaze podnikání, nezávislý útvar auditu pro ověřování vnitřních strategií, kontrol a postupů uvedených v písmeni a).

5. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby získaly souhlas svého vrcholného vedení se strategiemi, kontrolami a postupy, které zavádějí, a tam, kde je to vhodné, sledovaly a posilovaly přijatá opatření.

ODDÍL 3

POLITIKA VE VZTAHU KE TŘETÍM ZEMÍM

Článek 9

1. V zájmu ochrany řádného fungování vnitřního trhu musí být identifikovány jurisdikce třetích zemí, které mají ve svých vnitrostátních režimech pro boj proti praní peněz a financování terorismu strategické nedostatky představující významnou hrozbu pro finanční systém Unie (dále jen „vysoce rizikové třetí země“).

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 64 s cílem identifikovat vysoce rizikové třetí země, přičemž zohlední strategické nedostatky, zejména pokud jde o:

   a) právní a institucionální rámec dané třetí země pro boj proti praní peněz a financování terorismu, především:

      i) považování praní peněz a financování terorismu za trestný čin,

      ii) opatření týkající se hloubkové kontroly klienta,

      iii) požadavky na vedení záznamů a

      iv) požadavky na oznamování podezřelých transakcí;

b) pravomoci a postupy příslušných orgánů třetí země pro účely boje proti praní peněz a financování terorismu;

c) účinnost systému pro boj proti praní peněz a financování terorismu při řešení rizik, jimž daná třetí země v této oblasti čelí.

3. Akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavci 2 se přijmou do jednoho měsíce od identifikace strategických nedostatků podle uvedeného odstavce.

4. Komise při přípravě aktů v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 2 podle potřeby zohlední příslušná hodnocení, posouzení nebo zprávy, které v souvislosti s riziky, jež jednotlivé třetí země představují, vypracovaly mezinárodní organizace a tvůrci standardů v oblasti předcházení praní peněz a boje proti financování terorismu.

KAPITOLA II
HLOUBKOVÁ KONTROLA KLIENTA

ODDÍL 1
OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 10

1. Členské státy zakáží svým úvěrovým institucím a finančním institucím vedení anonymních účtů nebo anonymních vkladních knížek. Členské státy v každém případě vyžadují, aby byli majitelé existujících anonymních účtů nebo anonymních vkladních knížek a příjemci výnosů z nich podrobeni opatřením hloubkové kontroly klienta co nejdříve a v každém případě nejpozději před jakýmkoli použitím těchto účtů nebo vkladních knížek.

2. Členské státy přijmou opatření, aby zabránily zneužívání akcií na doručitele a poukázek na akcie na doručitele.

Článek 11

Členské státy zajistí, aby povinné osoby uplatnily opatření hloubkové kontroly klienta za těchto okolností:

a) při vzniku obchodního vztahu;

b) při provádění příležitostné transakce:

i) ve výši 15 000 EUR nebo více, ať již je tato transakce prováděna jako jediná operace, nebo jako několik operací, které se zdají být spojeny; nebo

ii) představujícího převod peněžních prostředků ve smyslu čl. 3 bodu 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/...[1*] ve výši nad 1 000 EUR;

c) v případě osob obchodujících se zbožím při provádění příležitostné transakce v hotovosti ve výši 10 000 EUR nebo více, ať již je tato transakce prováděna jako jediná operace, nebo jako několik operací, které se zdají být spojeny;

d) v případě poskytovatelů služeb hazardních her při výběru výher, vsazení peněžité částky nebo obojím, pokud provádějí transakce ve výši 2 000 EUR nebo více, ať již je tato transakce prováděna jako jediná operace, nebo jako několik operací, které se zdají být spojeny;

e) při podezření na praní peněz nebo financování terorismu, bez ohledu na jakoukoli odchylku, výjimku nebo prahovou hodnotu;

f) při pochybnostech o pravdivosti nebo adekvátnosti již dříve získaných údajů o totožnosti klienta.

---

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/... ze dne ... o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a o zrušení nařízení (ES) č. 1781/2006 (Úř. věst. L ...).

[*] Pro Úř. věst.: vložte prosím číslo nařízení přijatého na základě návrhu COD 2013/0024 a doplňte předchozí poznámku pod čarou.

Článek 12

1. Odchylně od čl. 13 odst. 1 prvního pododstavce písm. a), b) a c) a článku 14 a na základě vhodného posouzení rizik, jež prokáže nízké riziko, může členský stát povinným osobám povolit, aby neuplatňovaly určitá opatření hloubkové kontroly klienta ve vztahu k elektronickým penězům, jsou-li splněny všechny tyto podmínky zmírňující riziko:

   a) platební prostředek není dobíjecí nebo má stanoven měsíční limit pro platební transakce nejvýše 250 EUR, jejž lze čerpat jen v tomto členském státě;

   b) maximální částka uchovávaná elektronicky nepřekračuje 250 EUR;

   c) platební prostředek je používán výhradně k nákupu zboží nebo služeb;

   d) platební prostředek nemůže být financován anonymními elektronickými penězi;

   e) vydavatel dostatečně sleduje transakce nebo obchodní vztahy, aby bylo možné odhalit neobvyklé nebo podezřelé transakce.

   Maximální částku uvedenou v prvním pododstavci písm. b) může členský stát zvýšit až na 500 EUR u platebních prostředků, které mohou být používány pouze v tomto členském státě.

2. Členské státy zajistí, aby se odchylka stanovená v odstavci 1 nevztahovala na zpětnou výměnu peněžní hodnoty elektronických peněz za hotovost ani na výběr hotovosti z takové peněžní hodnoty, je-li vyměňovaná částka vyšší než 100 EUR.

Článek 13

1. Opatření hloubkové kontroly klienta zahrnují:

a) zjištění a ověření totožnosti klienta na základě dokumentů, údajů nebo informací získaných ze spolehlivého a nezávislého zdroje;

b) zjištění totožnosti skutečného majitele a přijetí náležitých opatření pro ověření jeho totožnosti, aby se povinná osoba ujistila, že skutečného majitele zná; to zahrnuje přijetí náležitých opatření k tomu, aby pochopila vlastnickou a řídicí strukturu klienta v případě právnických osob, svěřenských fondů, společností, nadací a podobných právních uspořádání;

c) posouzení a případně získání informací o účelu a zamýšlené povaze obchodního vztahu;

d) průběžné sledování obchodního vztahu včetně kontroly transakcí prováděných v jeho průběhu, aby bylo zajištěno, že prováděné transakce jsou v souladu s tím, co povinná osoba ví o klientovi, o jeho obchodním a rizikovém profilu včetně, je-li to třeba, zdrojů finančních prostředků, a zajištění průběžné aktualizace příslušných dokumentů, údajů nebo informací.

Při provádění opatření uvedených v prvním pododstavci písm. a) a b) musí povinné osoby rovněž ověřit, že každá osoba, která prohlašuje, že jedná jménem klienta, je k tomu oprávněna, a zjistit a ověřit totožnost této osoby.

2. Členské státy zajistí, aby povinné osoby uplatňovaly všechny požadavky na hloubkovou kontrolu klienta stanovené v odstavci 1. Povinné osoby však mohou určit rozsah takových opatření při zohlednění míry rizika.

3. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby při posuzování rizik praní peněz a financování terorismu zohlednily alespoň proměnné uvedené v příloze I.

4. Členské státy zajistí, aby povinné osoby byly schopny příslušným orgánům nebo orgánům stavovské samosprávy prokázat, že opatření odpovídají identifikovaným rizikům praní peněz a financování terorismu.

5. V případě životního nebo jiného investičního pojištění členské státy zajistí, aby úvěrové instituce a finanční instituce, vedle vyžadovaných opatření hloubkové kontroly klienta týkající se klienta a skutečného majitele, provedly následující opatření hloubkové kontroly klienta týkající se příjemců plnění ze životního pojištění a jiného investičního pojištění, jakmile jsou příjemci identifikováni nebo určeni:

   a) v případě příjemců, kteří jsou identifikováni jako konkrétní osoby nebo právní uspořádání, zjistí jejich jména;

   b) v případě příjemců, kteří jsou určeni na základě určitých vlastností nebo příslušnosti k určité kategorii anebo jinak, o nich získají dostatek informací, aby se úvěrová instituce nebo finanční instituce ujistila, že bude schopna zjistit totožnost příjemce v okamžiku výplaty plnění.

S ohledem na první pododstavec písm. a) a b) se totožnost příjemců ověřuje v okamžiku výplaty plnění. V případě celkového nebo částečného postoupení životního nebo jiného investičního pojištění třetí osobě identifikují úvěrové instituce a finanční instituce, které o postoupení vědí, skutečného majitele v okamžiku postoupení fyzické nebo právnické osobě nebo právnímu uspořádání, v jejichž prospěch plyne hodnota postoupeného pojištění.

6. V případě obmyšlených svěřenských fondů nebo podobných právních uspořádání, kteří jsou určeni na základě určitých vlastností nebo příslušnosti k určité kategorii, získá povinná osoba dostatek informací o obmyšleném, aby se ujistila, že bude schopna zjistit totožnost obmyšleného v okamžiku výplaty výnosů nebo v okamžiku, kdy obmyšlený uplatní svá nabytá práva.

Článek 14

1. Členské státy vyžadují, aby ověření totožnosti klienta a skutečného majitele proběhlo před vznikem obchodního vztahu nebo uskutečněním transakce.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy povolit, aby ověření totožnosti klienta a skutečného majitele bylo dokončeno během vzniku obchodního vztahu, pokud je to nutné, aby nedošlo k přerušení běžného obchodování, a pokud jsou rizika praní peněz a financování terorismu malá. V takovém případě se tyto postupy dokončí co nejdříve po navázání prvního kontaktu.

3. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy povolit otevření účtu u úvěrové instituce nebo finanční instituce, včetně účtů umožňujících obchodování s převoditelnými cennými papíry, pokud existují náležité záruky zajišťující, že se transakce prováděné klientem nebo jeho jménem uskuteční v souladu s požadavky na hloubkovou kontrolu klienta podle čl. 13 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) a b).

4. Členské státy vyžadují, aby povinná osoba v případě, že není schopna splnit požadavky na hloubkovou kontrolu klienta podle čl. 13 odst. 1 prvního pododstavce písm. a), b) nebo c), neprovedla transakci prostřednictvím bankovního účtu, nenavázala obchodní vztah ani neuskutečnila transakci a aby ukončila obchodní vztah a zvážila podání oznámení podezřelé transakce finanční zpravodajské jednotce ve vztahu ke klientovi podle článku 33.

   Členské státy neuplatňují první pododstavec na notáře, jiné samostatně výdělečně činné právníky, auditory, externí účetní a daňové poradce výlučně v rozsahu, ve kterém tyto osoby zjišťují právní postavení svého klienta nebo obhajují či zastupují tohoto klienta v soudním řízení nebo v souvislosti s takovým řízením, včetně poradenství ohledně zahájení takového řízení nebo vyhnutí se takovému řízení.

5. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby uplatňovaly opatření hloubkové kontroly klienta nejen na všechny nové klienty, ale také ve vhodných okamžicích na stávající klienty při zohlednění míry rizika, včetně okamžiků, kdy se mění relevantní okolnosti klienta.

ODDÍL 2

ZJEDNODUŠENÁ HLOUBKOVÁ KONTROLA KLIENTA

Článek 15

1. Pokud členský stát nebo povinná osoba určí oblasti s nižším rizikem, může tento členský stát povinným osobám povolit, aby uplatňovaly opatření zjednodušené hloubkové kontroly klienta.

2. Před použitím opatření zjednodušené hloubkové kontroly klienta povinné osoby ověří, zda daný obchodní vztah nebo daná transakce představuje nižší stupeň rizika.

3. Členské státy zajistí, aby povinné osoby dostatečně sledovaly transakce a obchodní vztahy, aby mohly odhalit neobvyklé nebo podezřelé transakce.

Článek 16

Při posuzování rizik praní peněz a financování terorismu vztahujících se na typy klientů, zeměpisné oblasti a konkrétní produkty, služby, transakce nebo distribuční kanály zohlední členské státy a povinné osoby alespoň faktory pro situace s možným nižším rizikem uvedené v příloze II.

Článek 17

Evropské orgány dohledu vydají do ...* obecné pokyny pro příslušné orgány a úvěrové instituce a finanční instituce v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010, pokud jde o rizikové faktory, které je třeba zohlednit, a opatření, jež mají být přijata v případech, kdy jsou vhodná opatření zjednodušené hloubkové kontroly klienta. Zvláště se přihlédne k povaze a velikosti podniku a tam, kde je to vhodné a přiměřené, se stanoví zvláštní opatření.

ODDÍL 3

ZESÍLENÁ HLOUBKOVÁ KONTROLA KLIENTA

Článek 18

1. V případech uvedených v článcích 19 až 24, při jednání s osobami usazenými v třetích zemích, které Komise označila za vysoce rizikové třetí země, a v jiných případech spojených s vyšším rizikem, které určí členské státy nebo povinné osoby, členské státy vyžadují, aby povinné osoby uplatňovaly opatření zesílené hloubkové kontroly klienta s cílem náležitě řídit a zmírnit uvedená rizika.

* Pro Úř. věst: vložte prosím datum 24 měsíce po dni vstupu této směrnice v platnost.

Opatření zesílené hloubkové kontroly klienta není nutné uplatňovat automaticky na pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky povinných osob usazených v Unii, jež se nacházejí ve vysoce rizikových třetích zemích, jestliže tyto pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky plně dodržují skupinové strategie a postupy podle článku 45. Členské státy zajistí, aby povinné osoby tyto případy řešily použitím přístupu založeného na posouzení rizik.

2. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby, pokud je to rozumně možné, zkoumaly pozadí a účel všech složitých a neobvykle velkých transakcí a všech neobvyklých způsobů obchodování, které nemají žádný zjevný ekonomický nebo zákonný účel. Povinné osoby musí zvláště zvýšit míru a povahu sledování obchodního vztahu s cílem určit, zda jsou tyto transakce nebo činnosti podezřelé.

3. Při posuzování rizik praní peněz a financování terorismu zohlední členské státy a povinné osoby alespoň faktory pro situace s možným vyšším rizikem uvedené v příloze III.

4. Evropské orgány dohledu vydají do ...* obecné pokyny pro příslušné orgány a úvěrové instituce a finanční instituce v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010, pokud jde o rizikové faktory, které je třeba zohlednit, a opatření, jež mají být přijata v případech, kdy jsou vhodná opatření zesílené hloubkové kontroly klienta. Zvláště se přihlédne k povaze a velikosti podniku a tam, kde je to vhodné a přiměřené, se stanoví zvláštní opatření.

* Pro Úř. věst: vložte prosím datum 24 měsíce po dni vstupu této směrnice v platnost.

Článek 19

Pokud jde o přeshraniční korespondenční vztahy s určitou respondenční institucí ze třetí země, členské státy vedle opatření zesílené hloubkové kontroly klienta stanovených v článku 13 po svých úvěrových institucích a finančních institucích vyžadují, aby:

a) shromáždily dostatek informací o této respondenční instituci, aby plně porozuměly povaze podnikání respondenční instituce a z veřejně dostupných informací zjistily, jakou má instituce pověst a jak kvalitní je dozor;

b) zhodnotily kontroly prováděné respondenční institucí s ohledem na boj proti praní peněz a financování terorismu;

c) získaly od vrcholného vedení souhlas před navázáním nových korespondenčních vztahů;

d) zdokumentovaly příslušné odpovědnosti každé instituce;

e) ujistily se s ohledem na průběžné korespondenční účty, že respondenční instituce ověřila totožnost klientů, kteří mají přímý přístup k účtům korespondenční instituce, a prováděla jejich průběžnou hloubkovou kontrolu a že na vyžádání je korespondenční instituci schopna poskytnout relevantní údaje o hloubkové kontrole klienta.

Článek 20

Pokud jde o transakce nebo obchodní vztahy s politicky exponovanými osobami, členské státy kromě opatření hloubkové kontroly klienta stanovených v článku 13 po povinných osobách vyžadují, aby:

a) měly zavedeny náležité systémy řízení rizik včetně postupů založených na posouzení rizik ke zjištění, zda klient nebo skutečný majitel klienta je politicky exponovanou osobou;

b) v případě obchodních vztahů s politicky exponovanými osobami uplatňovaly tato opatření:

   i) získaly souhlas vrcholného vedení k navázání nebo rozvoji obchodních vztahů s takovými osobami;

   ii) přijaly přiměřená opatření s cílem zjistit zdroj majetku a zdroj finančních prostředků, které figurují v obchodních vztazích nebo transakcích s takovými osobami;

   iii) prováděly zesílené průběžné sledování těchto obchodních vztahů.

Článek 21

Členské státy vyžadují, aby povinné osoby přijaly přiměřená opatření s cílem zjistit, zda příjemci plnění ze životního pojištění nebo jiného investičního pojištění, nebo je-li to vyžadováno, skutečný majitel příjemce plnění jsou politicky exponované osoby. Tato opatření se přijmou nejpozději v okamžiku výplaty nebo v okamžiku celkového nebo částečného postoupení pojištění. Pokud je zjištěno vyšší riziko, členské státy kromě uplatnění opatření hloubkové kontroly klienta stanovených v článku 13 vyžadují, aby povinné osoby:

a) informovaly vrcholné vedení dříve, než je plnění vyplaceno;

b) provedly zesílenou kontrolu celého obchodního vztahu s pojistníkem.

Článek 22

Pokud politicky exponovaná osoba již nezastává významnou veřejnou funkci v členském státě, třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, musí povinné osoby alespoň po dvanáct měsíců zohledňovat trvající riziko představované touto osobou a uplatní vhodná opatření při zohlednění míry rizika, dokud se nemá za to, že tato osoba již nepředstavuje žádné další riziko specifické pro politicky exponované osoby.

Článek 23

Opatření podle článků 20 a 21 se použijí rovněž na rodinné příslušníky politicky exponovaných osob nebo osoby blízké politicky exponovaným osobám.

Článek 24

Členské státy zakáží úvěrovým institucím a finančním institucím, aby vstupovaly do korespondenčního vztahu s bankou bez fyzické přítomnosti nebo aby v takovém vztahu pokračovaly. Vyžadují, aby tyto instituce přijaly vhodná opatření s cílem zajistit, aby nevstupovaly do korespondenčního vztahu s úvěrovou institucí nebo finanční institucí, o níž je známo, že umožňuje využívání svých účtů bankou bez fyzické přítomnosti, nebo aby takový vztah ukončily.

ODDÍL 4

PLNĚNÍ TŘETÍMI OSOBAMI

Článek 25

Členské státy mohou dovolit, aby se povinné osoby při plnění požadavků na hloubkovou kontrolu klienta stanovených v čl. 13 odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) spoléhaly na třetí osoby. Konečná odpovědnost za splnění uvedených požadavků však zůstává na povinné osobě, jež se spoléhá na třetí osobu.

Článek 26

1. Pro účely tohoto oddílu se „třetími osobami“ rozumějí povinné osoby, které jsou uvedeny v článku 2, členské organizace nebo sdružení těchto povinných osob, nebo jiné instituce či osoby, které se nacházejí v členském státě nebo třetí zemi a u nichž platí, že:

   a) uplatňují požadavky na hloubkovou kontrolu klienta a požadavky na vedení záznamů, které jsou v souladu s požadavky stanovenými touto směrnicí, a

b) dodržování požadavků této směrnice z jejich strany je předmětem dozoru v souladu s kapitolou VI oddílem 2.

2. Členské státy zakáží povinným osobám spoléhat se na třetí osoby usazené ve vysoce rizikových třetích zemích. Členské státy mohou z uvedeného zákazu vyjmout pobočky a většinově vlastněné dceřiné podniky povinných osob usazených v Unii, jestliže tyto pobočky a většinové vlastněné dceřiné podniky plně dodržují skupinové strategie a postupy podle článku 45.

Článek 27

1. Členské státy zajistí, aby povinné osoby získaly od třetí osoby, na niž se spoléhají, nezbytné informace týkající se požadavků na hloubkovou kontrolu klienta uvedených v čl. 13 odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c).

2. Členské státy zajistí, aby povinné osoby, na které se klient obrátí, podnikly náležité kroky k zajištění toho, aby třetí osoby na vyžádání neprodleně poskytly příslušné kopie údajů o zjišťování a ověřování totožnosti a další příslušnou dokumentaci o totožnosti klienta nebo skutečného majitele.

Článek 28

Členské státy zajistí, aby příslušný orgán domovského členského státu (pro skupinové strategie a postupy) a příslušný orgán hostitelského členského státu (pro pobočky a dceřiné podniky) mohl mít za to, že povinná osoba dosáhla souladu s předpisy přijatými podle článků 26 a 27 prostřednictvím svého programu pro skupinu, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) povinná osoba se spoléhá na informace poskytnuté třetí osobou, která je součástí stejné skupiny;

b) uvedená skupina uplatňuje opatření hloubkové kontroly klienta, pravidla pro vedení záznamů a programy proti praní peněz a financování terorismu v souladu s touto směrnicí, nebo rovnocenná pravidla;

c) účinné uplatňování požadavků uvedených v písmeni b) podléhá dozoru na úrovni skupiny, který provádí příslušný orgán domovského členského státu nebo třetí země.

Článek 29

Tento oddíl se nevztahuje na vztahy s externími poskytovateli služeb nebo s agenturami, u nichž má být na základě smluvního uspořádání externí poskytovatel služby nebo agent považován za součást povinné osoby.

KAPITOLA III
INFORMACE O SKUTEČNÉM VLASTNICTVÍ

Článek 30

1. Členské státy zajistí, aby společnosti a jiné právnické osoby zapsané v rejstříku na jejich území měly povinnost získat a mít adekvátní, přesné a současné informace o svém skutečném vlastnictví, včetně údajů o skutečné držené účasti.

   Členské státy zajistí, aby tyto subjekty měly povinnost povinným osobám při provádění opatření hloubkové kontroly klienta v souladu s kapitolou II poskytnout kromě informací o svém právním majiteli i informace o svém skutečném majiteli.

2. Členské státy vyžadují, aby informace uvedené v odstavci 1 byly včas k dispozici příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám.

3. Členské státy zajistí, aby informace uvedené v odstavci 1 byly v každém členském státě uchovávány v centrálním registru, například v obchodním rejstříku, podnikovém rejstříku podle článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/101/ES[1] nebo veřejném rejstříku. Členské státy oznámí Komisi charakteristiky těchto vnitrostátních mechanismů. Informace o skutečném vlastnictví obsažené v této databázi mohou být shromažďovány v souladu s vnitrostátními systémy.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/101/ES ze dne 16. září 2009 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 48 druhého pododstavce Smlouvy, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. L 258, 1.10.2009, s. 11).

4. Členské státy vyžadují, aby informace uchovávané v centrálním registru podle odstavce 3 byly adekvátní, přesné a současné.

5. Členské státy zajistí, aby informace o skutečném vlastnictví byly vždy k dispozici:

a) příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám, a to bez omezení;

b) povinným osobám v rámci hloubkové kontroly klienta v souladu s kapitolou II;

c) kterékoli osobě nebo organizaci, která může prokázat oprávněný zájem.

Osoby nebo organizace uvedené v prvním pododstavci písm. c) musí mít přístup přinejmenším k informacím o jméně, měsíci a roku narození, státní příslušnosti a zemi bydliště skutečného majitele a o povaze a rozsahu skutečné držené účasti.

Pro účely tohoto odstavce musí být přístup k informacím o skutečném vlastnictví v souladu s pravidly pro ochranu údajů a může být podmíněn registrací online a zpoplatněn. Poplatky za získání informací nesmějí převyšovat administrativní náklady s tím spojené.

6. Centrální registr uvedený v odstavci 3 zajistí včasný a neomezený přístup pro příslušné orgány a finanční zpravodajské jednotky bez upozornění dotčeného subjektu. Umožní rovněž včasný přístup pro povinné osoby při přijímání opatření hloubkové kontroly klienta.

7. Členské státy zajistí, aby byly příslušné orgány a finanční zpravodajské jednotky schopny informace uvedené v odstavcích 1 a 3 včas poskytovat příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám jiných členských států.

8. Členské státy vyžadují, aby se povinné osoby při plnění jejich požadavků na hloubkovou kontrolu klienta v souladu s kapitolou II nespoléhaly výhradně na centrální registr uvedený v odstavci 3. Tyto požadavky musí být plněny použitím přístupu založeného na posouzení rizik.

9. Členské státy mohou v jednotlivých případech za výjimečných okolností stanovit výjimku z přístupu ke všem nebo některým informacím o skutečném vlastnictví podle odst. 5 písm. b) a c), pokud by poskytnutí tohoto přístupu skutečného majitele vystavilo riziku podvodu, únosu, vydírání, násilí nebo zastrašování nebo pokud je skutečným majitelem nezletilá nebo jinak nezpůsobilá osoba. Výjimky udělené podle tohoto odstavce se nevztahují na úvěrové instituce a finanční instituce a na ty povinné osoby uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. b), které jsou veřejnými činiteli.

10. Do …[*] předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž vyhodnotí podmínky a technické specifikace a postupy pro zajištění bezpečného a účinného propojení centrálních registrů uvedených v odstavci 3 prostřednictvím evropské centrální platformy zřízené čl. 4a odst. 1 směrnice 2009/101/ES. V případě potřeby ke zprávě připojí legislativní návrh.

[*] Pro Úř. věst: vložte prosím datum čtyři roky po dni vstupu této směrnice v platnost.

Článek 31

1. Členské státy vyžadují, aby svěřenští správci jakéhokoli výslovně zřízeného svěřenského fondu, který se řídí jejich právem, získali a měli adekvátní, přesné a aktuální informace o skutečném vlastnictví, pokud jde o svěřenský fond. Tyto informace zahrnují údaje o totožnosti:

   a) zakladatele;

   b) svěřenského správce či svěřenských správců;

   c) osoby vykonávající dohled nad správou fondu, existuje-li;

   d) obmyšlených nebo kategorie obmyšlených a

   e) kterékoli další fyzické osoby, které fakticky řídí svěřenský fond.

2. Členské státy zajistí, aby svěřenští správci o svém postavení informovali povinné osoby a aby jim včas poskytli informace uvedené v odstavci 1, pokud v roli svěřenského správce navazují obchodní vztah nebo provádějí příležitostnou transakci překračující prahové hodnoty stanovené v čl. 11 písm. b), c) a d).

3. Členské státy vyžadují, aby informace uvedené v odstavci 1 byly včas k dispozici příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám.

4. Členské státy vyžadují, aby informace uvedené v odstavci 1 byly uchovávány v centrálním registru, má-li daný svěřenský fond daňové dopady. Centrální registr zajistí včasný a neomezený přístup pro příslušné orgány a finanční zpravodajské jednotky bez upozornění příslušných stran dotčeného svěřenského fondu. Může rovněž umožnit včasný přístup pro povinné osoby v rámci hloubkové kontroly klienta v souladu s kapitolou II. Členské státy oznámí Komisi charakteristiky těchto vnitrostátních mechanismů.

5. Členské státy vyžadují, aby informace uchovávané v centrálním registru podle odstavce 4 byly adekvátní, přesné a aktuální.

6. Členské státy zajistí, aby se povinné osoby při plnění požadavků na hloubkovou kontrolu klienta stanovených v kapitole II nespoléhaly výhradně na centrální registr uvedený v odstavci 4. Tyto požadavky musí být plněny použitím přístupu založeného na posouzení rizik.

7. Členské státy zajistí, aby byly příslušné orgány a finanční zpravodajské jednotky schopny informace uvedené v odstavcích 1 a 4 včas poskytovat příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám jiných členských států.

8. Členské státy zajistí, aby se opatření stanovená v tomto článku vztahovala na další typy právních uspořádání s podobnou strukturou nebo funkcemi jako svěřenské fondy.

9. Do …* předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž vyhodnotí podmínky a technické specifikace a postupy pro zajištění bezpečného a účinného propojení centrálních registrů. V případě potřeby ke zprávě připojí legislativní návrh.

* Pro Úř. věst: vložte prosím datum čtyři roky po dni vstupu této směrnice v platnost.

KAPITOLA IV
OZNAMOVACÍ POVINNOST

ODDÍL 1
OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 32

1. Každý členský stát zřídí finanční zpravodajskou jednotku za účelem předcházení praní peněz a financování terorismu, jeho odhalování a účinnému boji proti němu.

2. Členské státy písemně oznámí Komisi název a adresu příslušných finančních zpravodajských jednotek.

3. Každá finanční zpravodajská jednotka musí být provozně nezávislá a samostatná, to znamená, že musí mít pravomoc a schopnost vykonávat své funkce volně, včetně schopnosti samostatně rozhodovat o tom, zda konkrétní informace analyzovat, žádat o ně a šířit je. Jakožto národní ústřední jednotka odpovídá finanční zpravodajská jednotka za příjem a analýzu oznámení podezřelých transakcí a dalších informací týkajících se praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu. Finanční zpravodajská jednotka odpovídá za předávání výsledků své analýzy a jakýchkoli dalších relevantních informací všem příslušným orgánům, existují-li důvody k podezření z praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu. Musí být schopna získat od povinných osob další informace.

   Členské státy poskytnou svým finančním zpravodajským jednotkám náležité finanční, lidské a technické zdroje, aby mohly plnit své úkoly.

4. Členské státy zajistí, aby jejich finanční zpravodajské jednotky měly včasný přímý nebo nepřímý přístup k informacím z oblasti finanční, správní a z oblasti trestního řízení, které potřebují k řádnému plnění svých úkolů. Finanční zpravodajské jednotky musí být schopny odpovídat na žádosti o informace podané příslušnými orgány v jejich členských státech, jsou-li důvodem těchto žádostí obavy týkající se praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu. O provedení analýzy nebo předání informací rozhoduje finanční zpravodajská jednotka.

5. Finanční zpravodajská jednotka nemá povinnost žádosti o informace vyhovět, jestliže má objektivní důvody předpokládat, že by poskytnutí takových informací mělo nepříznivý dopad na probíhající vyšetřování nebo analýzy, nebo, ve výjimečných případech, jestliže by poskytnutí informací bylo zjevně nepřiměřené oprávněným zájmům fyzické nebo právnické osoby nebo irelevantní s ohledem na účely, pro které byla žádost podána.

6. Členské státy vyžadují, aby příslušné orgány poskytly finančním zpravodajským jednotkám zpětnou vazbu o použití informací poskytnutých v souladu s tímto článkem a o výsledcích šetření a kontrol na jejich základě provedených.

7. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajská jednotka byla v případě výskytu podezření, že transakce souvisí s praním peněz nebo financováním terorismu, oprávněna přímo či nepřímo přijmout okamžitá opatření spočívající v pozastavení nebo odnětí souhlasu s uskutečňovanou transakcí, aby bylo možné transakci analyzovat, potvrdit podezření a předat výsledky analýzy příslušným orgánům. Finanční zpravodajská jednotka musí být oprávněna takové opatření přímo či nepřímo přijmout na žádost finanční zpravodajské jednotky z jiného členského státu, a to na dobu a za podmínek, které stanoví vnitrostátní právo finanční zpravodajské jednotky přijímající žádost.

8. Analytická role finanční zpravodajské jednotky spočívá:

a) v operační analýze, která se zaměřuje na jednotlivé případy a konkrétní cíle nebo na příslušné vybrané informace, v závislosti na typu a objemu obdržených informací a předpokládaném použití informací po jejich předání; a

b) ve strategické analýze, jež se zabývá trendy a způsoby praní peněz a financování terorismu.

Článek 33

1. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby a případně jejich ředitelé a zaměstnanci plně spolupracovali tak, že neprodleně:

a) z vlastního podnětu informují finanční zpravodajskou jednotku, a to i podáním oznámení, pokud povinná osoba ví, má podezření nebo má přiměřené důvody k podezření, že finanční prostředky jakékoli výše jsou výnosy z trestné činnosti nebo mají souvislost s financováním terorismu, a neprodlenou reakcí na žádosti finanční zpravodajské jednotky o další informace v takových případech; a

b) přímo či nepřímo poskytnou finanční zpravodajské jednotce na její žádost všechny potřebné informace, a to v souladu s postupy stanovenými použitelným právem.

Oznámeny musí být veškeré podezřelé transakce, včetně pokusů o ně.

2. Osoba určená na základě čl. 8 odst. 4 písm. a) předá informace podle odstavce 1 tohoto článku finanční zpravodajské jednotce členského státu, na jehož území je usazena povinná osoba předávající tyto informace.

Článek 34

1. Odchylně od čl. 33 odst. 1 mohou členské státy v případě povinných osob uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a), b) a d) určit vhodný orgán stavovské samosprávy dotčené profese jako orgán, kterému mají být poskytnuty informace uvedené v čl. 33 odst. 1.

   V případech uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce předá určený orgán stavovské samosprávy informace neprodleně a v celém rozsahu finanční zpravodajské jednotce, aniž je dotčen odstavec 2.

2. Členské státy neuplatňují povinnosti stanovené v čl. 33 odst. 1 na notáře, jiné samostatně výdělečně činné právníky, auditory, externí účetní a daňové poradce výlučně v rozsahu, v němž se taková výjimka vztahuje na informace, jež příslušníci těchto profesí obdrží od svého klienta nebo které o něm získají během zjišťování jeho právního postavení, během jeho obhajoby nebo zastupování v soudním řízení nebo v souvislosti s takovým řízením, včetně poradenství ohledně zahájení takového řízení nebo vyhnutí se takovému řízení, ať jsou tyto informace obdrženy nebo získány před zahájením tohoto řízení, v jeho průběhu, nebo po jeho skončení.

Článek 35

1. Členské státy vyžadují po povinných osobách, aby se zdržely provádění transakcí, o nichž vědí nebo u nichž mají podezření, že souvisejí s výnosy z trestné činnosti nebo s financováním terorismu, dokud neučiní nezbytné kroky v souladu s čl. 33 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) a nesplní veškeré další konkrétní pokyny vydané finanční zpravodajskou jednotkou nebo příslušnými orgány v souladu s právem příslušného členského státu.

2. Pokud se provedení transakcí uvedených v odstavci 1 nelze zdržet nebo by takové zdržení pravděpodobně zmařilo úsilí o stíhání příjemce výnosů z podezřelé operace, vyrozumí dotyčné povinné osoby neprodleně poté finanční zpravodajskou jednotku.

Článek 36

1. Členské státy zajistí, aby v případě, kdy příslušné orgány odhalí během kontrol prováděných u povinných osob podle článku 48 nebo jakýmkoliv jiným způsobem skutečnosti, které by mohly souviset s praním peněz nebo financováním terorismu, neprodleně informovaly finanční zpravodajskou jednotku.

2. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu zmocněné právním předpisem k dozoru nad burzou, devizovým trhem a trhem s finančními deriváty informovaly finanční zpravodajskou jednotku, jestliže odhalí skutečnosti, které by mohly souviset s praním peněz nebo financováním terorismu.

Článek 37

Sdělení informací provedené v dobré víře povinnou osobou, zaměstnancem či ředitelem takové povinné osoby v souladu s články 33 a 34 se nepovažuje za porušení jakéhokoli omezení sdělovat informace uloženého smlouvou nebo právními či správními předpisy a nezakládá jakoukoli odpovědnost dotyčné povinné osoby, jejích ředitelů či zaměstnanců, a to ani za okolností, kdy o příslušné trestné činnosti nevěděli přesně, a bez ohledu na to, zda k nezákonné činnosti ve skutečnosti došlo.

Článek 38

Členské státy zajistí, aby fyzické osoby, včetně zaměstnanců a zástupců povinné osoby, které podávají oznámení o podezření na praní peněz nebo financování terorismu interně nebo finanční zpravodajské jednotce, byly chráněny před hrozbami nebo nepřátelským jednáním, zejména před nepříznivým nebo diskriminačním zacházením v zaměstnání.

ODDÍL 2

ZÁKAZ SDĚLOVAT INFORMACE

Článek 39

1. Povinné osoby a jejich ředitelé a zaměstnanci nesdělí dotčenému klientovi ani jiným třetím osobám skutečnost, že informace jsou předávány, budou předány nebo byly předány v souladu s článkem 33 nebo 34, ani že se provádí nebo může být provedena analýza týkající se praní peněz nebo financování terorismu.

2. Zákaz uvedený v odstavci 1 nezahrnuje sdělování informací příslušným orgánům, včetně orgánů stavovské samosprávy, ani sdělování informací pro účely vyšetřování trestné činnosti.

3. Zákaz uvedený v odstavci 1 nebrání sdělování informací mezi úvěrovými institucemi a finančními institucemi nebo mezi těmito institucemi a jejich pobočkami a většinově vlastněnými dceřinými podniky, které se nacházejí ve třetích zemích, za podmínky, že tyto pobočky a většinově vlastněné dceřiné podniky plně dodržují skupinové strategie a postupy, včetně postupů pro sdílení informací v rámci skupiny, v souladu s článkem 45 a že tyto skupinové strategie a postupy splňují požadavky stanovené v této směrnici.

4. Zákaz uvedený v odstavci 1 nebrání sdělování informací mezi povinnými osobami uvedenými v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a) a b) nebo subjekty z třetích zemí, které ukládají požadavky rovnocenné s požadavky této směrnice, pokud tyto osoby vykonávají svou profesní činnost, jako zaměstnanci nebo jinak, v téže právnické osobě nebo téže širší struktuře, k níž osoba patří a která má společné vlastnictví, společné vedení nebo společnou kontrolu dodržování předpisů.

5. U povinných osob uvedených v čl. 2 odst. 1 bodech 1 a 2 a bodě 3 písm. a) a b) nebrání zákaz uvedený v odstavci 1 tohoto článku v případech, které se týkají stejného klienta a stejné transakce a na nichž se podílí dvě nebo více povinných osob, sdělování informací mezi dotyčnými povinnými osobami, pokud jsou z členského státu, nebo subjekty ve třetí zemi, která ukládá požadavky rovnocenné s požadavky této směrnice, a pokud jsou ze stejné profesní kategorie a vztahují se na ně povinnosti profesní mlčenlivosti a ochrany osobních údajů.

6. Pokud se povinné osoby uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a) a b) snaží odradit klienta od zapojení do nezákonné činnosti, nepovažuje se jejich jednání za sdělení informací ve smyslu odstavce 1 tohoto článku.

KAPITOLA V
OCHRANA ÚDAJŮ, VEDENÍ ZÁZNAMŮ A STATISTICKÉ ÚDAJE

Článek 40

1. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby uchovávaly následující dokumenty a informace v souladu s vnitrostátním právem za tím účelem, aby finanční zpravodajské jednotky nebo jiné příslušné orgány mohly předcházet možnému praní peněz nebo financování terorismu, odhalovat je a vyšetřovat:

   a) v případě hloubkové kontroly klienta kopii dokumentů a informací, které jsou zapotřebí ke splnění požadavků na hloubkovou kontrolu klienta podle kapitoly II, po dobu pěti let od zániku jejich obchodního vztahu s klientem nebo ode dne příležitostné transakce;

   b) další doklady a záznamy transakcí skládající se z originálů dokumentů nebo kopií přípustných pro účely soudního řízení podle platných vnitrostátních právních přepisů, které jsou nezbytné k identifikaci transakcí, po dobu pěti let od zániku jejich obchodního vztahu s klientem nebo ode dne příležitostné transakce.

Členské státy zajistí, aby povinné osoby po uplynutí dob uchovávání uvedených v prvním pododstavci osobní údaje smazaly, pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví jinak a neurčují, za jakých podmínek povinné osoby smějí nebo musí údaje dále uchovávat. Členské státy mohou další uchovávání osobních údajů povolit nebo požadovat poté, co provedou důkladné posouzení jeho nezbytnosti a přiměřenosti, a považují-li toto další uchovávání osobních údajů odůvodněně jako nezbytné pro předcházení, odhalování nebo vyšetřování praní peněz a financování terorismu. Doba tohoto dalšího uchovávání nesmí přesáhnout dodatečných pět let.

2. Pokud k …* probíhá v některém členském státě soudní řízení týkající se předcházení domnělému praní peněz nebo financování terorismu nebo jeho odhalování, vyšetřování nebo stíhání a povinná osoba má informace nebo dokumenty vztahující se k tomuto řízení, může je uchovávat v souladu s vnitrostátním právem po dobu pěti let od …*. Aniž jsou dotčeny vnitrostátní trestněprávní předpisy týkající se důkazů platné pro probíhající vyšetřování trestné činnosti a soudní řízení, mohou členské státy povolit nebo vyžadovat uchovávání takových informací nebo dokumentů po dalších pět let, bylo-li zjištěno, že je toto další uchovávání nezbytné a přiměřené pro předcházení, odhalování, vyšetřování nebo stíhání domnělého praní peněz nebo financování terorismu.

* Pro Úř. věst.: vložte prosím datum vstupu této směrnice v platnost.

Článek 41

1. Na zpracovávání osobních údajů podle této směrnice se vztahuje směrnice 95/46/ES, jak je provedena ve vnitrostátním právu. Na osobní údaje, které zpracovávají podle této směrnice Komise nebo evropské orgány dohledu, se vztahuje nařízení (ES) č. 45/2001.

2. Osobní údaje smějí povinné osoby zpracovávat na základě této směrnice pouze pro účely předcházení praní peněz a financování terorismu, jak je uvedeno v článku 1, a nesmějí je dále zpracovávat způsobem, který je s těmito účely neslučitelný. Zpracovávání osobních údajů na základě této směrnice pro jakékoli jiné účely, například komerční, se zakazuje.

3. Povinné osoby poskytnou novým klientům informace požadované podle článku 10 směrnice 95/46/ES před navázáním obchodního vztahu nebo provedením příležitostné transakce. Tyto informace obsahují zejména obecné upozornění týkající se právních povinností povinných osob podle této směrnice zpracovávat osobní údaje pro účely předcházení praní peněz a financování terorismu, jak je uvedeno v článku 1 této směrnice.

4. V souvislosti s uplatňováním zákazu sdělovat informace stanoveného v čl. 39 odst. 1 přijmou členské státy legislativní opatření, kterými zcela nebo zčásti omezí právo subjektu údajů na přístup k osobním údajům, které se jej týkají, v rozsahu, v němž je takové omezení potřebné a přiměřené v demokratické společnosti s řádným ohledem na oprávněné zájmy dotčené osoby:

a) k tomu, aby povinná osoba nebo vnitrostátní příslušný orgán mohly řádně plnit své úkoly pro účely této směrnice; nebo

b) v zájmu zajištění toho, aby se nebránilo úředním nebo právním šetřením, analýzám, vyšetřováním nebo postupům pro účely této směrnice a aby nebylo ohroženo předcházení, vyšetřování a odhalování praní peněz a financování terorismu.

Článek 42

Členské státy vyžadují, aby jejich povinné osoby měly k dispozici systémy, které jim v souladu s vnitrostátním právem umožní úplně a rychle zodpovídat dotazy své finanční zpravodajské jednotky nebo jiných orgánů na to, zda udržují nebo v pěti letech předcházejících dotazu udržovaly obchodní vztah s konkrétními osobami, a na povahu tohoto vztahu, a to prostřednictvím zabezpečených kanálů a způsobem, který zajistí plnou důvěrnost těchto dotazů.

Článek 43

Zpracování osobních údajů na základě této směrnice pro účely předcházení praní peněz a financování terorismu uvedeného v článku 1 se považuje za otázku veřejného zájmu podle směrnice 95/46/ES.

Článek 44

1. S cílem přispět k přípravě posouzení rizik podle článku 7 členské státy zajistí, aby byly schopny přezkoumávat účinnost svých systémů pro boj proti praní peněz nebo financování terorismu tím, že vedou komplexní statistiku o záležitostech relevantních pro účinnost takových systémů.

2. Statistika uvedená v odstavci 1 obsahuje:

   a) údaje o velikosti a významu jednotlivých odvětví, která spadají do oblasti působnosti této směrnice, včetně počtu osob a hospodářského významu každého odvětví;

   b) údaje vypovídající o počtu oznámení, vyšetřování a soudních případů na vnitrostátní úrovni v rámci boje proti praní peněz a financování terorismu, včetně počtu oznámení podezřelých transakcí učiněných u finanční zpravodajské jednotky, o opatřeních přijatých v návaznosti na tato oznámení a v ročních souhrnech o počtu vyšetřovaných případů, počtu stíhaných osob, počtu osob odsouzených za praní peněz nebo financování terorismu, druzích predikativních trestných činů, jsou-li tyto údaje k dispozici, a hodnotě zmrazeného, zajištěného nebo odňatého majetku, vyjádřené v eurech;

c) jsou-li k dispozici, údaje o počtu a procentním podílu oznámení, která vedla k dalšímu vyšetřování, společně s výroční zprávou pro povinné osoby podrobně popisující užitečnost oznámení, která podaly, a následná opatření;

d) údaje o počtu přeshraničních žádostí o informace, které finanční zpravodajská jednotka podala, obdržela a zamítla a kterým plně či částečně vyhověla.

3. Členské státy zajistí, aby byl celkový přehled jejich statistiky zveřejněn.

4. Členské státy předají statistiku uvedenou v odstavci 2 Komisi.

KAPITOLA VI
STRATEGIE, POSTUPY A DOZOR

ODDÍL 1
VNITŘNÍ POSTUPY, ŠKOLENÍ A ZPĚTNÁ VAZBA

Článek 45

1. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby, které jsou součástí skupiny, zavedly skupinové strategie a postupy, včetně postupů ochrany údajů a strategií a postupů pro sdílení informací v rámci skupiny pro boj proti praní peněz a financování terorismu. Uvedené strategie a postupy musí být účinně zavedeny v pobočkách a většinově vlastněných dceřiných podnicích v členských státech a třetích zemích.

2. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby, které mají provozovny v jiném členském státě, zajistily, že tyto provozovny dodržují vnitrostátní předpisy tohoto jiného členského státu přijaté k provedení této směrnice.

3. Mají-li povinné osoby pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky ve třetích zemích, kde jsou minimální požadavky týkající se boje proti praní peněz a financování terorismu méně přísné než požadavky členského státu, zajistí členské státy, aby pobočky a většinově vlastněné dceřiné podniky v třetí zemi uplatňovaly požadavky členského státu, včetně ochrany údajů, v rozsahu, který právo třetí země umožňuje.

4. Členské státy a evropské orgány dohledu se vzájemně informují o případech, kdy právo třetí země nedovoluje použití strategií a postupů vyžadovaných podle odstavce 1. V takových případech lze usilovat o řešení pomocí koordinované činnosti.

5. Členské státy vyžadují, aby v případech, kdy právo třetí země nedovoluje použití strategií a postupů požadovaných podle odstavce 1, zajistily povinné osoby, aby pobočky a většinově vlastněné dceřiné podniky v této třetí zemi uplatňovaly další opatření k účinnému řešení rizika praní peněz nebo financování terorismu, a informovaly příslušné orgány svého domovského členského státu. Nedostačují-li další opatření, učiní příslušné orgány domovského členského státu další opatření v oblasti dozoru; mohou mimo jiné vyžadovat, aby skupina nenavazovala nebo ukončila obchodní vztahy a neuskutečňovala transakce, případně mohou skupinu požádat, aby ukončila působení v třetí zemi.

6. Evropské orgány dohledu vypracují návrhy regulačních technických norem upřesňující druh dalších opatření uvedených v odstavci 5 a minimální opatření, která úvěrové instituce a finanční instituce mají přijmout, pokud právo třetí země nedovoluje provádění opatření vyžadovaných podle odstavců 1 a 3.

Evropské orgány dohledu předloží návrhy regulačních technických norem uvedené v prvním pododstavci Komisi do ...*.

7. Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v odstavci 6 tohoto článku v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

8. Členské státy zajistí, aby sdílení informací v rámci skupiny bylo možné. Informace o podezřeních, že finanční prostředky jsou výnosy z trestné činnosti nebo mají souvislost s financováním terorismu, která byla oznámena finanční zpravodajské jednotce, musí být sdíleny v rámci skupiny, nevydá-li finanční zpravodajská jednotka jiný pokyn.

9. Členské státy mohou vyžadovat, aby vydavatelé elektronických peněz ve smyslu čl. 2 bodu 3 směrnice 2009/110/ES a poskytovatelé platebních služeb ve smyslu čl. 4 bodu 9 směrnice 2007/64/ES, kteří jsou usazeni na jejich území v jiné formě, než je pobočka, a jejichž ústředí se nachází v jiném členském státě, určili na jejich území ústřední kontaktní místo, které bude jménem instituce, která je určila, zajišťovat dodržování pravidel v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a usnadňovat dohled ze strany příslušných orgánů, mimo jiné i tím, že na požádání poskytne příslušným orgánům dokumenty a informace.

* Pro Úř. věst.: vložte prosím datum 18 měsíců po dní vstupu této směrnice v platnost.

10. Evropské orgány dohledu vypracují návrhy regulačních technických norem, jež stanoví kritéria pro určení okolností, za nichž je vhodné určit ústřední kontaktní místo podle odstavce 9, a funkce, které by měla ústřední kontaktní místa plnit.

Evropské orgány dohledu předloží návrhy regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci Komisi do ...*.

11. Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v odstavci 10 tohoto článku v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 46

1. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby přijaly opatření přiměřená svým rizikům, povaze a velikosti tak, aby si jejich zaměstnanci byli vědomi předpisů přijatých podle této směrnice, včetně relevantních požadavků na ochranu údajů.

Uvedená opatření zahrnují účast jejich zaměstnanců na zvláštních průběžných školicích programech, které jim pomohou rozpoznávat operace, jež mohou souviset s praním peněz nebo financováním terorismu, a poskytnou jim návod, jak v takových případech postupovat.

Pokud fyzická osoba spadající do kterékoli z kategorií uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 3 provozuje profesní činnost jako zaměstnanec právnické osoby, vztahují se povinnosti stanovené v tomto oddíle na tuto právnickou osobu, nikoli na dotyčnou fyzickou osobu.

* Pro Úř. věst.: vložte prosím datum dva roky po dni vstupu této směrnice v platnost.

2. Členské státy zajistí, aby povinné osoby měly přístup k aktuálním informacím o praktikách těch, kdo perou peníze a financují terorismus, a o náznacích vedoucích k rozpoznání podezřelých transakcí.

3. Členské státy zajistí, aby byla povinným osobám tam, kde je to proveditelné, poskytována včasná zpětná vazba o účinnosti oznámení o podezření na praní peněz nebo financování terorismu a o následném šetření.

4. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby případně určily člena správní rady, který bude odpovědný za uplatňování právních a správních předpisů nezbytných pro dosažení souladu s touto směrnicí.

ODDÍL 2

DOZOR

Článek 47

1. Členské státy stanoví, že směnárny, provozovny poskytující proplácení šeků a poskytovatelé služeb pro svěřenské fondy a obchodní společnosti musí mít licenci nebo registraci a že poskytovatelé služeb hazardních her podléhají regulaci.

2. Členské státy vyžadují, aby příslušné orgány zajistily, že osoby, které zastávají v subjektech uvedených v odstavci 1 řídící funkci nebo jsou skutečnými majiteli takových subjektů, jsou způsobilé a vhodné.

3. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány přijaly nezbytná opatření, která by zabránila odsouzeným pachatelům relevantních trestných činů nebo jejich společníkům zastávat řídící funkci v povinných osobách uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a), b) a d) nebo být jejich skutečnými majiteli.

Článek 48

1. Členské státy vyžadují, aby příslušné orgány účinně sledovaly dodržování této směrnice a aby pro tento účel přijaly nezbytná opatření.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly odpovídající pravomoci, včetně pravomoci vyžadovat předložení veškerých informací potřebných ke sledování dodržování předpisů a provádění kontrol, a měly odpovídající finanční, lidské a technické zdroje pro výkon svých funkcí. Členské státy zajistí, aby pracovníci těchto orgánů dodržovali vysoké profesní standardy, včetně standardů mlčenlivosti a ochrany údajů, a byli bezúhonní a náležitě kvalifikovaní.

3. V případě úvěrových institucí a finančních institucí a poskytovatelů služeb hazardních her musí mít příslušné orgány posílené pravomoci v oblasti dozoru.

4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány členského státu, v němž má povinná osoba provozovny, dohlížely na to, že tyto provozovny dodržují vnitrostátní předpisy daného členského státu přijaté k provedení této směrnice. V případě provozoven uvedených v čl. 45 odst. 9 může být součástí takového dozoru přijetí vhodných a přiměřených opatření k řešení závažných nedostatků, které vyžadují okamžitou nápravu. Tato opatření musí být dočasná a musí být zrušena, když jsou zjištěné nedostatky vyřešeny, a to i za pomoci příslušných orgánů domovského členského státu povinné osoby nebo ve spolupráci s nimi, v souladu s čl. 45 odst. 2.

5. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány členského státu, v němž má povinná osoba provozovny, spolupracovaly s příslušnými orgány členského státu, v němž má povinná osoba ústředí, za účelem zajištění účinného dozoru nad plněním požadavků této směrnice.

6. Členské státy zajistí, aby při uplatňování přístupu k dozoru založeného na posouzení rizik příslušné orgány:

   a) dobře rozuměly rizikům praní peněz a financování terorismu vyskytujícím se v jejich členském státě;

   b) měly přístup, na místě i dálkový, ke všem relevantním informacím o konkrétních vnitrostátních a mezinárodních rizicích souvisejících s klienty, produkty nebo službami povinných osob; a

c) odvozovaly četnost a intenzitu dozoru, na místě i dálkového, od rizikového profilu povinné osoby a od rizik praní peněz a financování terorismu vyskytujících se v tomto členském státě.

7. Posouzení rizikového profilu povinných osob v souvislosti s praním peněz a financováním terorismu, včetně rizik nedodržování předpisů, se přezkoumává pravidelně a v případě závažných událostí nebo vývoje v jejich řízení a fungování.

8. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány zohledňovaly míru vlastního uvážení, která je povinné osobě umožněna, a náležitě přezkoumávaly posouzení rizik, jež byla podkladem pro toto vlastní uvážení, a adekvátnost a uplatňování vnitřních strategií, kontrol a postupů povinné osoby.

9. V případě povinných osob uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a), b) a d) mohou členské státy povolit, aby funkce uvedené v odstavci 1 tohoto článku vykonávaly orgány stavovské samosprávy, splňují-li požadavky odstavce 2 tohoto článku.

10. Evropské orgány dohledu vydají do ...* obecné pokyny pro příslušné orgány v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010, pokud jde o charakteristiky přístupu k dozoru vycházejícího z posouzení míry rizika a o opatření, která se použijí při výkonu dozoru založeného na posouzení rizik. Zvláště se přihlíží k povaze a velikosti podniku a tam, kde je to vhodné a přiměřené, se stanoví zvláštní opatření.

* Pro Úř. věst.: vložte prosím datum dva roky po dni vstupu této směrnice v platnost.

ODDÍL 3

SPOLUPRÁCE

PODODDÍL I

SPOLUPRÁCE NA ÚROVNI ČLENSKÝCH STÁTŮ

Článek 49

Členské státy zajistí, aby tvůrci politiky, finanční zpravodajské jednotky, orgány dohledu a další příslušné orgány, které se podílejí na boji proti praní peněz a financování terorismu, měli účinné mechanismy, které jim umožní spolupráci a koordinaci na vnitrostátní úrovni týkající se vypracování a provádění strategií a činností v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, mimo jiné i za účelem splnění svých povinnosti podle článku 7.

PODODDÍL II

SPOLUPRÁCE S EVROPSKÝMI ORGÁNY DOHLEDU

Článek 50

Příslušné orgány poskytují evropským orgánům dohledu všechny nezbytné informace, aby jim umožnily plnit jejich úkoly podle této směrnice.

PODODDÍL III

SPOLUPRÁCE MEZI FINANČNÍMI ZPRAVODAJSKÝMI JEDNOTKAMI A S KOMISÍ

Článek 51

Komise může poskytnout pomoc potřebnou k usnadnění koordinace, včetně výměny informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami v Unii. Může pravidelně svolávat zasedání Platformy finančních zpravodajských jednotek EU, kterou tvoří zástupci finančních zpravodajských jednotek členských států, za účelem usnadnění spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami, výměny názorů a poskytnutí poradenství ohledně otázek v oblasti provádění významných pro finanční zpravodajské jednotky a subjekty podávající zprávy a otázek souvisejících se spoluprací, jako jsou účinná spolupráce finančních zpravodajských jednotek, identifikace podezřelých transakcí s přeshraničním rozměrem, standardizace oznamovacích formátů prostřednictvím FIU.net či jejího nástupce, společná analýza přeshraničních případů a identifikace trendů a faktorů souvisejících s posuzováním rizik praní peněz a financování terorismu na vnitrostátní a nadnárodní úrovni.

Článek 52

Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky navzájem spolupracovaly v největším možném rozsahu bez ohledu na své organizační postavení.

Článek 53

1. Členské státy zajistí, aby si finanční zpravodajské jednotky vyměňovaly, z jejich vlastního podnětu nebo na vyžádání, veškeré informace, které mohou být relevantní pro jejich zpracování a analýzu informací o praní peněz nebo financování terorismu a o zapojených fyzických nebo právnických osobách, a to i když druh predikativního trestného činu, o který se pravděpodobně jedná, není v okamžiku výměny informací určen.

   Žádost musí obsahovat relevantní skutečnosti, podkladové informace, důvody žádosti a způsob, jak budou požadované informace využity. Pokud se tak finanční zpravodajské jednotky dohodnou, mohou se uplatnit různé mechanismy výměny informací, zejména pokud jde o výměnu prostřednictvím FIU.net či jejího nástupce.

   Jestliže finanční zpravodajská jednotka obdrží oznámení podle čl. 33 odst. 1 prvního pododstavce písm. a), které se týká jiného členského státu, neprodleně je předá finanční zpravodajské jednotce daného členského státu.

2. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajská jednotka, jíž je žádost adresována, byla povinna v rámci odpovědi na žádost o informace podle odstavce 1 od jiné finanční zpravodajské jednotky použít veškeré své dostupné pravomoci, které by k získání a analýze informací obvykle použila na vnitrostátní úrovni. Finanční zpravodajská jednotka, které je žádost určena, odpoví včas.

Usiluje-li finanční zpravodajská jednotka o získání dalších informací od povinné osoby usazené v jiném členském státě, která působí na jejím území, podává se žádost finanční zpravodajské jednotce členského státu, na jehož území je povinná osoba usazena. Finanční zpravodajská jednotka předává žádosti a odpovědi bezodkladně.

3. Finanční zpravodajská jednotka může odmítnout výměnu informací pouze ve výjimečných případech, pokud by daná výměna mohla být v rozporu se základními zásadami jejího vnitrostátního práva. Tyto výjimky musí být stanoveny tak, aby bránily zneužívání a nepatřičnému omezování volné výměny informací k analytickým účelům.

Článek 54

Informace a dokumenty získané podle článků 52 a 53 se použijí v zájmu plnění úkolů finanční zpravodajské jednotky tak, jak stanoví tato směrnice. Při výměně informací a dokumentů podle článků 52 a 53 může předávající finanční zpravodajská jednotka stanovit omezení a podmínky pro použití těchto informací. Přijímající finanční zpravodajská jednotka musí tato omezení a podmínky dodržet.

Článek 55

1. Členské státy zajistí, aby byly informace vyměňované podle článků 52 a 53 použity pouze k účelu, ke kterému byly vyžádány či poskytnuty, a aby jakékoli předání těchto informací přijímající finanční zpravodajskou jednotkou jinému orgánu, agentuře nebo útvaru nebo jejich použití k účelům nad rámec účelů původně odsouhlasených bylo podmíněno předchozím souhlasem finanční zpravodajské jednotky, která informace poskytla.

2. Členské státy zajistí, aby byl předchozí souhlas dožádané finanční zpravodajské jednotky s předáním informací příslušným orgánům poskytnut neprodleně a v největším možném rozsahu. Dožádaná finanční zpravodajská jednotka nesmí souhlas s takovým předáním informací odmítnout, ledaže by takové předání překračovalo oblast působnosti jejích předpisů týkajících se boje proti praní peněz a financování terorismu, mohlo vést k narušení vyšetřování trestné činnosti, bylo zjevně nepřiměřené ve vztahu k oprávněným zájmům fyzických či právnických osob nebo členského státu dožádané finanční zpravodajské jednotky nebo by jinak odporovalo základním zásadám vnitrostátního práva uvedeného členského státu. Každé takové odmítnutí udělit souhlas musí být náležitě vysvětleno.

Článek 56

1. Členské státy vyžadují, aby jejich finanční zpravodajské jednotky používaly mezi sebou chráněné komunikační kanály, a podporují je k využívání FIU.net či jejího nástupce.

2. Členské státy zajistí, aby jejich finanční zpravodajské jednotky v zájmu plnění svých úkolů podle této směrnice spolupracovaly na používání nejmodernějších technologií v souladu s jejich vnitrostátním právem. Tyto technologie umožní finančním zpravodajským jednotkám, aby anonymně propojily své údaje s údaji jiných finančních zpravodajských jednotek a zajistily úplnou ochranu osobních údajů za účelem odhalení osob, které jsou v centru pozornosti finanční zpravodajské jednotky v jiných členských státech, a identifikovaly jejich výnosy a finanční prostředky.

Článek 57

Rozdíly ve vymezení daňových trestných činů mezi právními řády členských států nesmí bránit tomu, aby finanční zpravodajské jednotky byly schopny vyměňovat si informace a poskytovat pomoc jiné finanční zpravodajské jednotce v největším možném rozsahu podle vnitrostátního práva.

ODDÍL 4

SANKCE

Článek 58

1. Členské státy zajistí, aby povinné osoby nesly odpovědnost za porušení vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice v souladu s tímto článkem a články 59 až 61. Veškeré sankce nebo opatření musí být účinné, přiměřené a odrazující.

2. Aniž je dotčeno právo členských států stanovit a ukládat trestní sankce, stanoví členské státy pravidla pro správní sankce a opatření, zajistí, aby jejich příslušné orgány měly možnost ukládat takové sankce a opatření v případě porušení vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice, a zajistí jejich uplatňování.

   Členské státy se mohou rozhodnout, že nestanoví pravidla pro správní sankce nebo opatření za ta porušení předpisů, na která se podle jejich vnitrostátního práva vztahují trestní sankce. V takovém případě sdělí členské státy Komisi příslušná trestněprávní ustanovení.

3. Členské státy zajistí, aby v případě, že se určité povinnosti vztahují na právnické osoby, mohly být při porušení vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice sankce a opatření uloženy členům vedoucího orgánu a dalším fyzickým osobám odpovědným podle vnitrostátního práva za toto porušení.

4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly veškeré dozorové a vyšetřovací pravomoci, které jsou nezbytné pro výkon jejich funkcí.

5. Příslušné orgány vykonávají své pravomoci ukládat správní sankce a opatření v souladu s touto směrnicí a vnitrostátním právem kterýmkoli z těchto způsobů:

a) přímo;

b) ve spolupráci s jinými orgány;

c) v rámci vlastní odpovědnosti přenesením na jiné orgány;

d) podáním návrhu příslušným justičním orgánům.

Při výkonu svých pravomocí ukládat správní sankce a opatření příslušné orgány úzce spolupracují, aby zajistily, že správní sankce či opatření povedou k žádoucím výsledkům, a v přeshraničních případech své kroky koordinují.

Článek 59

1. Členské státy zajistí, aby se tento článek použil alespoň v případech, kdy povinné osoby závažným způsobem, opakovaně nebo soustavně porušují požadavky stanovené v:

a) článcích 10 až 24 (hloubková kontrola klienta);

b) článcích 33, 34 a 35 (oznamování podezřelých transakcí);

c) článku 40 (vedení záznamů); a

d) článcích 45 a 46 (vnitřní kontroly).

2. Členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavci 1 zahrnovaly správní sankce a opatření, které lze uložit, minimálně:

a) veřejné oznámení, které uvádí fyzickou nebo právnickou osobu a povahu daného porušení předpisů;

b) příkaz, aby fyzická nebo právnická osoba upustila od daného chování a vyvarovala se jeho opakování;

c) podléhá-li povinná osoba povolení, odnětí nebo pozastavení tohoto povolení;

d) dočasný zákaz výkonu vedoucích funkcí v povinných osobách pro kteroukoli osobu, která v povinné osobě plní řídící úkoly, nebo pro kteroukoli jinou fyzickou osobu, která byla shledána odpovědnou za dané porušení předpisů;

e) maximální správní pokuty ve výši nejméně dvojnásobku výhody, která byla porušením předpisů získána, pokud lze tuto výhodu stanovit, nebo nejméně 1 000 000 EUR.

3. Členské státy zajistí, aby bylo odchylně od odst. 2 písm. e) v případě, že je dotčená povinná osoba úvěrovou institucí nebo finanční institucí, možné uložit rovněž tyto sankce:

a) v případě právnické osoby maximální správní pokuty ve výši nejméně 5 000 000 EUR nebo 10 % z celkového ročního obratu podle nejnovější dostupné účetní závěrky schválené vedoucím orgánem; je-li povinná osoba mateřským podnikem nebo dceřiným podnikem mateřského podniku, který je povinen sestavovat konsolidovanou účetní závěrku v souladu s článkem 22 směrnice 2013/34/EU, je příslušným celkovým ročním obratem celkový roční obrat nebo odpovídající druh výnosů podle příslušných účetních směrnic vyplývající z poslední dostupné konsolidované účetní závěrky schválené vedoucím orgánem vrcholného mateřského podniku;

b) v případě fyzické osoby maximální správní pokuty ve výši nejméně 5 000 000 EUR nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, v odpovídající hodnotě v národní měně k …[*].

4. Členské státy mohou oprávnit příslušné orgány, aby uložily další druhy správních sankcí vedle těch, které jsou uvedeny v odst. 2 písm. a) až d), nebo aby uložily správní pokuty přesahující částky uvedené v odst. 2 písm. e) a odstavci 3.

[*] Po Úř. věst.: vložte prosím datum vstupu této směrnice v platnost.

Článek 60

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány zveřejnily na svých oficiálních internetových stránkách rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření za porušení vnitrostátního předpisu přijatého k provedení této směrnice, proti němuž již nelze podat opravný prostředek, bezprostředně poté, co byla o tomto rozhodnutí vyrozuměna osoba, jíž byly sankce nebo opatření uloženy. Zveřejní se přinejmenším informace o typu a povaze porušení předpisů a o totožnosti odpovědné osoby. Členské státy nejsou povinny tento pododstavec uplatňovat na rozhodnutí ukládající opatření vyšetřovací povahy.

Pokud má příslušný orgán na základě individuálního posouzení přiměřenosti zveřejnění údajů za to, že by zveřejnění totožnosti odpovědné osoby uvedené v prvním pododstavci nebo osobních údajů takové osoby bylo nepřiměřené, nebo pokud by zveřejnění ohrozilo stabilitu finančních trhů nebo probíhající vyšetřování, příslušné orgány:

a) odloží zveřejnění rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření, dokud důvody pro nezveřejnění nepominou;

b) rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření zveřejní anonymně způsobem, který je v souladu s vnitrostátním právem, pokud toto anonymní zveřejnění zajistí skutečnou ochranu dotyčných osobních údajů; v případě rozhodnutí zveřejnit správní sankci nebo opatření anonymně může být zveřejnění příslušných údajů o přiměřenou dobu odloženo, pokud se předpokládá, že důvody pro anonymní zveřejnění po uplynutí této doby pominou;

c) rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření nezveřejní vůbec, pokud se má za to, že možnosti uvedené v písmenech a) a b) dostatečně nezajišťují:

i) že nebude ohrožena stabilita finančních trhů; nebo

ii) přiměřenost zveřejnění takového rozhodnutí s ohledem na opatření považovaná za méně významná.

2. Pokud členské státy povolí zveřejnění rozhodnutí, proti nimž lze podat opravný prostředek, zveřejní příslušné orgány bezprostředně na svých oficiálních internetových stránkách rovněž tuto informaci a veškeré následné informace o výsledku tohoto opravného prostředku. Zveřejněno navíc musí být jakékoli rozhodnutí, kterým se ruší dříve přijaté rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření.

3. Příslušné orgány zajistí, aby jakékoli zveřejnění v souladu s tímto článkem zůstalo na jejich oficiálních internetových stránkách po dobu pěti let od zveřejnění. Osobní údaje, jež taková zveřejněná informace obsahuje, jsou však na oficiálních internetových stránkách uchovávány pouze po nezbytnou dobu, v souladu s platnými předpisy o ochraně údajů.

4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány při určování druhu a výše správních sankcí nebo opatření zohlednily všechny relevantní okolnosti, případně včetně:

a) závažnosti a doby trvání porušení předpisů;

b) míry odpovědnosti fyzické nebo právnické osoby považované za odpovědnou;

c) finanční síly fyzické nebo právnické osoby považované za odpovědnou, kterou udává například celkový obrat právnické osoby považované za odpovědnou nebo roční příjem fyzické osoby považované za odpovědnou;

d) výhody získané porušením předpisů, které dosáhla fyzická nebo právnická osoba považovaná za odpovědnou, pokud lze tuto výhodu stanovit;

e) ztrát třetích stran způsobených porušením předpisů, pokud je možné je stanovit;

f) míry spolupráce fyzické nebo právnické osoby považované za odpovědnou s příslušným orgánem;

g) předchozích porušení předpisů fyzickou nebo právnickou osobou považovanou za odpovědnou.

5. Členské státy zajistí, aby právnické osoby mohly být činěny odpovědnými za porušení předpisů uvedená v čl. 59 odst. 1 spáchaná v jejich prospěch jakoukoli osobou jednající samostatně nebo jako člen orgánu právnické osoby a působící v této právnické osobě ve vedoucím postavení na základě:

a) oprávnění zastupovat tuto právnickou osobu;

b) pravomoci přijímat rozhodnutí jménem této právnické osoby; nebo

c) pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby.

6. Členské státy rovněž zajistí, aby právnické osoby mohly být činěny odpovědnými v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 5 tohoto článku umožnil spáchání porušení předpisů uvedených v čl. 59 odst. 1 ve prospěch této právnické osoby osobou spadající do její pravomoci.

Článek 61

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány zavedly účinné a spolehlivé mechanismy na podporu hlášení potenciálních nebo skutečných případů porušení vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice příslušným orgánům.

2. Mechanismy uvedené v odstavci 1 musí zahrnovat alespoň:

a) zvláštní postupy pro přijímání hlášení o případech porušení předpisů a jejich následné vyřízení;

b) vhodnou ochranu pro zaměstnance povinné osoby nebo osoby ve srovnatelném postavení, kteří případy porušení uvnitř povinné osoby nahlásí;

c) vhodnou ochranu obviněné osoby;

d) ochranu osobních údajů týkajících se osoby, která ohlásí porušení předpisů, i fyzické osoby, která je za porušení předpisů údajně odpovědná, v souladu se zásadami stanovenými ve směrnici 95/46/ES;

e) jasná pravidla, která zajistí ve všech případech důvěrnost osoby, která ohlásí porušení předpisů uvnitř povinné osoby, ledaže je zveřejnění vyžadováno vnitrostátním právem v souvislosti s dalším vyšetřováním nebo následným soudním řízením.

3. Členské státy vyžadují, aby měly povinné osoby zavedeny vhodné vnitřní postupy pro své zaměstnance nebo osoby ve srovnatelném postavení pro interní hlášení případů porušení předpisů prostřednictvím specifického, nezávislého a anonymního komunikačního kanálu, jež jsou přiměřené povaze a velikosti dotčené povinné osoby.

Článek 62

1. Členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány informovaly evropské orgány dohledu o veškerých správních sankcích a opatřeních uložených v souladu s články 58 a 59 úvěrovým institucím a finančním institucím, včetně jakéhokoli opravného prostředku proti nim a výsledků tohoto opravného prostředku.

2. Členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány v souladu s jejich vnitrostátním právem ověřily existenci záznamů o relevantním odsouzení dotyčné osoby v rejstříku trestů. Jakákoli výměna informací pro tyto účely musí proběhnout v souladu s rozhodnutím 2009/316/SVV a rámcovým rozhodnutím 2009/315/SVV, jak jsou provedena ve vnitrostátním právu.

3. Evropské orgány dohledu spravují internetové stránky s odkazy na zveřejnění provedená příslušnými orgány, pokud jde o správní sankce a opatření uložené v souladu s článkem 60 úvěrovým institucím a finančním institucím, a uvádějí časové období, po které jednotlivé členské státy správní sankce a opatření zveřejňují.

KAPITOLA VII
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 63

V čl. 25 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012[1] se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) ústřední protistrana je usazena nebo povolena ve třetí zemi, u níž Komise v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/..*[+] neshledala, že její vnitrostátní režim pro boj proti praní peněz a financování terorismu vykazuje strategické nedostatky představující významnou hrozbu pro finanční systém Unie.

---

* Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/… ze dne ... o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L ...).“

---

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

[+] Pro Úř. věst.: vložte prosím číslo směrnice přijaté na základě návrhu COD 2013/0025 a doplňte výše uvedenou poznámku pod čarou.

Článek 64

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 9 je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje …[*].

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 9 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů přijatých v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 9 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o jeden měsíc.

[*] Pro Úř. věst.: vložte prosím datum vstupu této směrnice v platnost.

Článek 65

Do ...[**] vypracuje Komise zprávu o provádění této směrnice a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 66

Směrnice 2005/60/ES a 2006/70/ES se zrušují s účinkem ode dne ...[***].

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze IV.

Článek 67

1. Členské státy uvedou v platnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do ...[*]. Jejich znění sdělí neprodleně Komisi.

   Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

** Pro Úř. věst.: vložte prosím datum čtyři roky po dni vstupu této směrnice v platnost.
*** Pro Úř. věst.: vložte prosím datum dva roky po dni vstupu této směrnice v platnost.
* Pro Úř. věst.: vložte prosím datum dva roky po dni vstupu této směrnice v platnost.

Článek 68

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 69

Tato směrnice je určena členským státům.

V …

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda* nebo *předsedkyně*

PŘÍLOHA I

Toto je demonstrativní výčet rizikových proměnných, které povinné osoby musí zohlednit při určování toho, do jaké míry uplatnit opatření hloubkové kontroly klienta podle čl. 13 odst. 3:

i) účel účtu nebo obchodního vztahu;

ii) výše aktiv, která mají být klientem uložena, nebo objem uskutečněných transakcí;

iii) pravidelnost nebo délka trvání obchodního vztahu.

PŘÍLOHA II

Toto je demonstrativní výčet faktorů a typů důkazů možného nižšího rizika podle článku 16:

1) Rizikové faktory klienta:

   a) akciové společnosti kotované na burze a podléhající požadavkům na zveřejnění (buď podle pravidel burzy, nebo právních předpisů nebo vynutitelných prostředků), které ukládají požadavky na zajištění přiměřené transparentnosti, pokud jde o skutečné vlastnictví;

   b) orgány veřejné správy nebo státní podniky;

   c) klienti usazení v zeměpisných oblastech s nižším rizikem, jak je stanoveno v bodě 3.

2) Faktory týkající se produktů, služeb, transakcí nebo distribučních kanálů:

   a) životní pojištění, za něž je pojistné nízké;

   b) pojištění v rámci systémů důchodového zabezpečení, jestliže neexistuje žádná možnost odkupu pojištění a pojištění nemůže být použito jako zajištění;

   c) zaměstnanecký systém důchodového, výsluhového nebo podobného zabezpečení, z kterého se zaměstnancům vyplácí důchod, pokud jsou příspěvky placeny srážkou ze mzdy a pravidla systému nedovolují postoupení členského podílu v rámci systému;

   d) finanční produkty nebo služby, které poskytují vhodně vymezené a omezené služby určitým typům klientů s cílem zvýšit přístup za účelem finančního začlenění;

e) produkty, u nichž rizika praní peněz a financování terorismu snižují další faktory, jako například limity u elektronické peněženky nebo transparentnost vlastnictví (například některé typy elektronických peněz).

3) Faktory zeměpisného rizika:

a) členské státy;

b) třetí země uplatňující účinné systémy v boji proti praní peněz a financování terorismu;

c) třetí země, které byly ve věrohodných zdrojích označeny jako země s nízkou úrovní korupce nebo jiné trestné činnosti;

d) třetí země, které podle věrohodných zdrojů, jako jsou vzájemná hodnocení, zprávy z podrobného hodnocení nebo zveřejněné navazující zprávy, mají požadavky týkající se boje proti praní peněz a financování terorismu v souladu s revidovanými doporučeními FATF a které tyto požadavky účinně uplatňují.

PŘÍLOHA III

Toto je demonstrativní výčet faktorů a typů důkazů možného vyššího rizika podle čl. 18 odst. 3:

1) Rizikové faktory klienta:

   a) obchodní vztah je realizován za neobvyklých okolností;

   b) klienti jsou usazeni v zeměpisných oblastech s vyšším rizikem, jak je stanoveno v bodě 3;

   c) právnické osoby nebo právní uspořádání jsou osobními nástroji držby aktiv;

   d) společnosti mají pověřené akcionáře nebo společníky nebo akcie ve formě na doručitele;

   e) podniky ve velké míře využívají hotovost;

   f) vlastnická struktura společnosti se zdá neobvyklá nebo příliš složitá vzhledem k povaze její obchodní činnosti.

2) Faktory týkající se produktů, služeb, transakcí nebo distribučních kanálů:

   a) privátní bankovnictví;

   b) produkty nebo transakce, které by mohly napomáhat anonymitě;

   c) obchodní vztahy nebo transakce bez osobní přítomnosti partnera a bez určitých bezpečnostních opatření, jako jsou elektronické podpisy;

   d) platby získané od neznámých nebo nespřízněných třetích osob;

e) nové produkty a nové obchodní postupy, včetně nových distribučních systémů, a použití nových nebo rozvíjejících se technologií pro nové i již existující produkty.

3) Faktory zeměpisného rizika:

a) aniž je dotčen článek 9, země, které byly ve věrohodných zdrojích, jako jsou vzájemná hodnocení, zprávy z podrobného hodnocení nebo zveřejněné navazující zprávy, označeny jako země, které nemají účinné systémy pro boj proti praní peněz a financování terorismu;

b) země, které byly ve věrohodných zdrojích označeny jako země s významnou úrovní korupce nebo jiné trestné činnosti;

c) země, na něž byly uvaleny sankce, embarga nebo podobná opatření uložená například Unií nebo Organizací spojených národů;

d) země, které poskytují finanční prostředky nebo podporu pro teroristickou činnost nebo ve kterých působí identifikované teroristické organizace.

PŘÍLOHA IV

Srovnávací tabulka

Tato směrnice	Směrnice 2005/60/ES	Směrnice 2006/70/ES
–		Článek 1
–		Článek 3
–		Článek 5
–		Článek 6
–		Článek 7
Článek 1	Článek 1	
Článek 2	Článek 2	
Čl. 2 odst. 3 až 8		Článek 4
Článek 3	Článek 3	
Čl. 3 body 9, 10 a 11		Čl. 2 odst. 1, 2 a 3
Článek 4	Článek 4	
Článek 5	Článek 5	
Články 6 až 8	–	
Článek 10	Článek 6	
Článek 11	Článek 7	
Článek 13	Článek 8	
Článek 14	Článek 9	
Čl. 11 písm. d)	Čl. 10 odst. 1	
–	Čl. 10 odst. 2	
Články 15, 16 a 17	Článek 11	
–	Článek 12	
Články 18 až 24	Článek 13	
Článek 22		Čl. 2 odst. 4

Tato směrnice	Směrnice 2005/60/ES	Směrnice 2006/70/ES
Článek 25	Článek 14	
–	Článek 15	
Článek 26	Článek 16	
–	Článek 17	
Článek 27	Článek 18	
Článek 28	–	
Článek 29	Článek 19	
Článek 30	–	
Článek 31	–	
–	Článek 20	
Článek 32	Článek 21	
Článek 33	Článek 22	
Článek 34	Článek 23	
Článek 35	Článek 24	
Článek 36	Článek 25	
Článek 37	Článek 26	
Článek 38	Článek 27	
Článek 39	Článek 28	
–	Článek 29	
Článek 40	Článek 30	
Článek 45	Článek 31	
Článek 42	Článek 32	
Článek 44	Článek 33	
Článek 45	Článek 34	
Článek 46	Článek 35	
Článek 47	Článek 36	
Článek 48	Článek 37	

Tato směrnice	Směrnice 2005/60/ES	Směrnice 2006/70/ES
Článek 49	–	
Článek 50	Článek 37a	
Článek 51	Článek 38	
Články 52 až 57	–	
Články 58 až 61	Článek 39	
–	Článek 40	
–	Článek 41	
–	Článek 41a	
–	Článek 41b	
Článek 65	Článek 42	
–	Článek 43	
Článek 66	Článek 44	
Článek 67	Článek 45	
Článek 68	Článek 46	
Článek 69	Článek 47	